De Nieuwsbode,
Verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*
☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.—Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 050. Voor elke volgende plaatsing 025. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

10. JAARG. NO 47. SHEBOYGAN, WISCONSIN 28 DECEMBER 1859. GEHEEL NO. 515.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDAY of each week by
A. POTT, Proprietor.

ADVERTISING
[illegible]
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM den 21 November. De cholera is thans te Arnhem geweken. Er zijn in die stad nagenoeg een 50tal personen aan die ziekte bezweken; het getal der sterfgevallen overtrof steeds dat der herstelden. De meeste gevallen hadden plaats in digtbevolkte achterbuurten, waar geene genoegzame zindelijkheid en luchtverversching was. Slechts twee personen uit den meer gegoeden stand zijn er aan overleden. De kwaal was ditmaal bij de aangetasten vreeselijk in hare uitwerking en liep doorgaans binnen korten tijd doodelijk af. Mazelen heerschen nog in vele gezinnen onder de kinderen, die echter bij goede verzorging meestal herstellen.

— Men schrijft uit Dinteloord, (Prinsland) d.d. 16 Nov.: In den avond van gisteren was een brandbrief gelegd ten huize van Mej. de wedw. *J. Vermunt*, alhier woonachtig, waarvan de justitie kennis kreeg. Zij was op hare hoede, en in stede van de geëischte som van *f* 2000, in klinkende specie, aan de schuur te leggen, werd een geldzak met grind zoo geplaatst, dat bij de minste aanraking van den geldzak eene flesch, aan een koord bevestigd, in de schuur moest omvallen, waar de brigadier en de marechaussee-kavels uit Steenbergen zich verborgen hielden. Dit gelukte volkomen en zij kregen den dader, *Christiaan van Bemben*, verwershaas, in dit dorp woonachtig, in handen, nadat hij in den belendenden vijver was gesprongen.

— Het hof van Limburg heeft dezer dagen tot tienjarigen dwangarbeid veroordeeld zekeren *Jan Smalbroek*, broeder der vereeniging van de onbevlekte ontvangenis van Hasselt, wegens aanranding der eerbaarheid gedurende de laatste tien jaren, op kinderen, de onder zijn toezigt staande godsdienstige school bezoekende.

GRONINGEN den 23 November. Men schrijft uit *Harlingen*, d.d. 20 November: "Terwijl hier ll. Woensdagavond een huwelijksfeest gevierd werd, waaraan bijna de geheele schipperij deelnam, gaven twee scheepsgezellen zich over aan verregaande baldadigheid en mishandeling van anderen. In beschonken toestand hadden zij de vermetele aardigheid, elken voorbijganger een dragt slagen te geven. De politie-agent W. WESTRA, die hen in verzekerde bewaring trachtte te brengen, werd mede door hen mishandeld, ofschoon het hem gelukken mogt, beide in arrest te nemen. Des anderen daags morgens is echter de politie-agent overleden; nogtans, naar het schijnt, meer ten gevolge der worsteling met de matrozen, dan dat hier een eigenlijke manslag zou zijn gepleegd. Genoemde agent was buiten dien reeds sedert eenigen tijd lijdende. De gevangenen zijn naar *Leeuwarden* vervoerd en gisteren had eene regterlijke lijkschouwing plaats door de heeren J. H. ANSINGH en W. VALLINGA HEES, chirurgijns alhier, in tegenwoordigheid van den officier der arrondissements-regtbank te *Leeuwarden*, den regter ter instructie en den substituut-officier aldaar."

AMSTERDAM den 23 November. Weldra zal voor het Provinciaal Geregtshof van Noord-Holland teregt staan *Hendricus Swaans*, oud 42 jaren, geboren te Berger, in Noord Braband, beschuldigd van poging tot moord op *D. W. Waelker*, zijne huisvrouw, die hem om verregaande mishandelingen had verlaten. De vrouw werkte bij den heer *Bahlman*, op den Nieuwen Dijk te Amsterdam, en was op 20 Augustus l. des avonds te 9½ uur bezig de stoep voor het huis van genoemden manufacturier te dweilen, toen zij, in eene bukkende houding, zich op 't onverwachts van achteren voelde aangegrepen en met het hoofd tusschen te beenen van een manspersoon gedrukt, die, zonder een enkel woord te spreken, haar met een snijdend werktuig, dat zij echter niet zag, eene wonde aan den hals toebragt, waarbij zij voelde, dat zij bij herhaling werd gesneden of gestoken. Zij gaf een hevigen gil, waarop de dader haar losliet en vlugtte in de rigting van den Dam. Zij had echter bemerkt, dat de misdadiger was haar—man!

Deze, gearresteerd, verklaarde, dat hij op den bewusten avond alleen ten doel had zijne vrouw te kussen en een briefje te overhandigen, dat hij daarom zijn arm om haar hals had geslagen, maar dit onhandig deed, wijl hij een borrel had gedronken;—dat hij bij deze handeling eene portemonnaie, waarvan het scharnier gebroken was, in de hand hield en zijne vrouw daarmede onwillekeurig zou hebben gewond. Tevens geeft hij voor, dat hij zijne vrouw van overspel verdacht hield. Geene reden echter, om, van haar gescheiden, zooveel moeite te doen, om haar te kussen, en ook kwalijk te gelooven, wijl de mishandelde zeer gunstig bekend staat, terwijl de beschuldigde reeds vaker ter zake van mishandeling en verwonding is veroordeeld.

— In het huis van arrest te Deventer is op den 22 November overgebragt zekere *T. K.*, boeren dienstmeid, beschuldigd van kindermoord; bij onderzoek werd het kind in hare kist gevonden. Zij was in den nacht van den 17 op den 18 dezer bevallen en had reeds den volgenden dag haren gewonen arbeid (op het land knollen plukken enz.) ongestoord verrigt.

MIDDELBURG 23 November. Gisteren voormiddag ten half tien ure is er onder deze gemeente weder brand ontstaan, en wel in het gebouw der meestoof, staande aan het bolwerk tusschen de Sint Geertruids en haven barriere.

De brand, die zich aanvankelijk vrij ernstig liet aanzien, is gelukkig door tijdig aangebragte hulp bepaald bij het gebouw waarin zij ontstond, namelijk in den zoogenaamden toren, waarin eene betrekkelijk groote hoeveelheid meede te drogen lag. Zij is vermoedelijk ontstaan door een gebrek aan den oven ten gevolge waarvan de vlam het houtwerk bereikte.

De brandspuit van de in de onmiddellijke nabijheid gelegene werf der *Commercie Compagnie* bevond zich het eerst bij het ongeval en werd spoedig gevolgd door het meerendeel der spuiten van de gemeente zoo wel als door die van eenige andere instellingen (waaronder die van het weeshuis met een aantal weesjongens, die zich wader dapper hebben geweerd).

Het gedeeltelijk afgebrande perceel was tegen brandschade verzekerd bij de Brandwaarborg maatschappij onder directie van de heeren *de Jong & co.*, te Amsterdam.

— Men meldt uit Vlaardingen dat al de schepen, met uitzondering van een enkel, van de haringvisscherij zijn teruggekeerd; de vangst is over het algemeen zeer matig geweest, terwijl de vooruitzigten zeer treurig waren. Men is verder te Vlaardingen ijverig bezig, met het in gereedheid brengen van de schepen, ter beugvisscherij bestemd. Een is reeds vertrokken, hetgeen buitengewoon vroeg is; het zal spoedig door een tweede gevolgd worden.

Van den 25den. Bij arrest van het provinciaal geregtshof in Zeeland van heden, is *J. C. Leunis*, schipper te Axel, doch thans voortvlugtig, beschuldigd van het alhier te gelde maken van eene partij tarwe, welke hem ter vervoer was toevertrouwd (van welke zaak wij reeds vroeger melding hebben gemaakt) wederspannig aan de wet verklaard.

— De beide laatste beestenmarkten te Goes werden even als de eerste slecht bezocht. Het vee was duur, en er werd weinig gedaan. De aanbesteding van het rund-en kalfsvleesch voor de godshuizen heeft dan ook tot uitslag gehad, dat de prijs 16 cent hooger is dan ten vorigen jare.

— Le nouvelliste de Gand deelt mede dat zich te Gent eene commissie gevormd heeft om een monument op te rigten ter eere van wijlen den heer mr *Prudens* van Duyse.

De voorzitter daarvan is de heer *Rens*, president der maatschappij: De tael is gansch het volk.

Van eene andere zijde berigt men dat, op voorstel van den hoogleeraar Serrure, bereids is besloten dat den overledene een eeregraf zal worden opgerigt op den Sint Amandsheuvel buiten de Antwerpsche poort, waar ook het stoffelijk overschot van Willems en Ledeganck rust.

— Den 17 dezer heeft zich, volgens berigt uit Sint Petersurg, het eerste ijs op de Newa vertoond.

Van den 28den. De Nieuwe dordrechtsche courant maakt de niet onaardige opmerking dat het ontwerp van wet op den Noorder-en Zuiderspoorweg, waardoor Dordrecht met het vasteland van ons vaderland en van Europa zal verbonden worden, door de tweede kamer der staten generaal is aangenomen op den zelfden dag (19 November) waarop in het jaar 1421, door den zoo genaamden *St. Elizabethsvloed*, Dordrecht tot een eiland werd gemaakt.

— Dezer dagen is aan het postkantoor te 'sHage in werking getreden een nieuwe maatregel tot veiliger bezorging der brieven aan de partikulieren, hierin bestaande, dat aan ieder besteller is gegeven een nommer, hetwelk na aankomst van iederen post op de achterzijde der aan hunne zorgen toevertrouwde brieven wordt geplaatst, waardoor de geadresseerden steeds in de gelegenheid zijn, te kunnen aangeven door welken besteller de brief is bezorgd. Ook in andere steden des rijks zal deze maatregel worden ingevoerd.

— Volgens een belgisch blad, houdt keizer *Napoleon* zich tegenwoordig in zijne vrije oogenblikken bezig met eene fransche vertaling van *Goethes Faust*. Gelijk bekend is, bragt de keizer reeds, gedurende zijne gevangenschap op Ham, *Schillers Roeuber* in de fransche taal over.

ROTTERDAM den 26 November. Gisteren is in eene bijeenkomst van de hoofdcommissie ter oprigting van een monument voor *Ary Scheffer*, te Dordrecht, het besluit genomen dat dit monument zal bestaan uit een van metaal gegoten standbeeld van dien onsterfelijken kunstenaar. Daar echter de gelden tot verwezenlijking van dit plan nog niet ten volle aanwezig zijn, is de hoofdcommissie voornemens eerlang eene tentoonstelling en verloting van kunstwerken te doen plaats hebben, waarvoor haar door verschillende binnen- en buitenlandsche voorname artisten, zooals door *Louis Gallait*, *Verboeckhoven* enz., bijdragen zijn toegezegd.

— Uit Nibbikswoud wordt gemeld dat de hooge prijs van kaas en boter in de laatste jaren zoo grooten invloed heeft op den prijs der landerijen dat onlangs een land, dat nog voor weinige jaren voor *f* 16,000 is gekocht, thans voor eenige opvolgende jaren is verhuurd voor den prijs van *f* 4000 's jaars.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

Door het Bataviaasch Handelsblad wordt de volgende telegram medegedeeld:

"Goenoeng Lawak genomen door kapit. *Schiff* en 80 man; verlies van den vijand 30, wij 6. Tijmmes gezonken door het springen van een ketel, 4 gekwetsten. Resident *Rosch* naar Batavia vertrokken.

Langs den gewonen weg uit Banjermasing bij het Bataviaasch Handelsblad ontvangen berigten melden nog, dat de luitenant *Bichon* op den publieken weg verraderlijk om het leven is gebragt, en zou ook het leven van den overste *Andresen* in gevaar verkeerd hebben. Tijdens het begraven van den luitenant zou men de hoofdplaats Banjermasing hebben willen aanvallen, ten gevolge waarvan men daar in den grootsten angst verkeerde. De aanval is echter afgeslagen en de laatste tijdingen zijn van een geruststellenden aard.

— Het Fransche schip *Asie*, kapit. *Mathieu*, van Hong Kong bestemd naar Bordeaux, is alhier aangekomen om medicamenten, provisien en water in te nemen. Hetzelve heeft aan boord 117 invaliden van de Fransche expeditie naar Cochin China, waarvan reeds 17 op de reis naar hier zijn overleden; het is vergezeld van 4 officieren.

— Van Madura wordt berigt, dat in den morgen van den 16 september jl. de in s' Lands boeijen te Bangkalang aanwezige gevangenen gezamenlijk uitgebroken zijn. Na twee politiedienaren met steenworpen en scherpe bamboezen gewond te hebben, maakten zij zich meester van de wapenen, die zich in de woningen van den hoofdcipier en van de mandoers bevonden. Het gelukte den Rijksbestierder van Madura bij tijds de hoofdpoort van buiten te doen sluiten en den ringmuur met gewapend kampongsvolk af te zetten. De adsistent-resident begaf zich dadelijk naar de gevangenis en trachtte de in verzet gekomenen door toespraak tot orde te brengen, waarin hij echter niet slaagde, terwijl de belhamels niet onduidelijk lieten blijken zich door geweld een uitweg te willen banen. Om grootere ongelukken te voorkomen was de adsistent-resident genoodzaakt om van vuurwapenen gebruik te maken, hetgeen ten gevolge had, dat een der wetsgevangenen, *Asbar* alias *Ro basa*, die tot de straf des doods veroordeeld was, werd nedergelegd, waarna de anderen in de gevangenis teruggetrokken en de deuren van binnen sloten. Het gelukte hen daarna te bewegen de bij zich hebbende wapenen over te leveren, terwijl in dien tusschentijd eene der deuren van de gevangenis opengeloopen en het binnenplaats door de gewapende magt bezet was geworden. Binnen korten tijd waren alle gevangenen in de magt der politie. Uit het onderzoek is gebleken, dat de belhamels dertien in getal waren: allen zijn tot de straf des doods veroordeeld; zij hadden de andere gevangenen opgeruid. Het is voornamelijk aan den Rijksbestierder te danken, dat deze poging tot ontvlugting mislukt is.

— Aan een partifamilie schrijven uit Padang dd. 24 september wordt het volgende ontleend:

"In de afgeloopene maand viel er zeer veel regen en was het weer onstuimig; een paar malen hadden er schokken van aardbevingen plaats, welke ook op de reede zeer duidelijk gevoeld werden.

Met 1 October wordt het nieuw gebouwde Gouvernements schoollokaal geopend; algemeen wordt het schoolgebouw zeer goed voor het doel geschikt bevonden.

"Een kettingganger, welke vroeger reeds eens ontsnapt was en zich 8 maanden aan de nasporing der politie had weten te onttrekken, werd na herhaalde diefstallen gepleegd te hebben eindelijk wederom opgepakt; niet lang echter heeft men hem in verzekerde bewaring gehad of wederom heeft hij weten te ontsnappen en weet zich in den omtrek der plants op te houden zonder gevat te kunnen worden, hoewel er eene premie van *f* 100 beloofd is aan diegenen welke hem opbrengen. In de laatste dagen hoort men echter niet meer van hem, zoodat men veronderstelt bij de bovenlanden in is."

BELGIE.

Gisteren is alhier de 25ste verjaring van de oprigting der hier bestaande hoogeschool gevierd. Deze school is, gelijk men weet, eene stichting van de liberale partij; zonder eenige ondersteuning van Staatswege is zij opgerigt en wordt zij in stand gehouden; in vrijwillige bijdragen en in hare eigene inkomsten worden de middelen gevonden, om al de uitgaven te bestrijden. Het aantal aan deze school studerende jongelieden is allengs tot nagenoeg vier honderd geklommen, waarvan een tachtigtal in de stad zelve te huis behoort.

Bij de feestviering was noch het hof noch het gouvernement vertegenwoordigd. Zij bestond hoofdzakelijk uit een feestmaal, waarvan de kosten door de gasten zelven werden betaald, en uit eene redevoering van den heer *Verhoegen*, die sedert lang aan het hoofd van het bestuur der school staat.

De redenaar zeide o. a: De groote verdienste onzer instelling is, dat zij het verheven beginsel, dat ook door onze constitutie is gewaarborgd, vrijheid van onderwijs en onafhankelijkheid der wetenschap, ten volle verwezenlijkt. Dit beginsel wordt door de theorie als waar en onmisbaar aanbevolen; maar vroeger is het alleen in de twaalfde eeuw in toepassing gebragt; toen vereenigden zich te Bologna en in sommige andere steden van Italie, alsmede te Parijs, eenige uitstekende mannen uit eigen beweging, om openbare voorlezingen te houden en hunne inzigten omtrent de verhevenste en belangrijkste onderwerpen aan anderen mede te deelen. Dat was de aanvang van het hooger onderwijs; het bleef echter niet lang vrij; de kerkelijke overheid nam het in de dertiende eeuw onder hare bescherming en leiding, ja, belastte zich zelve uitsluitend met het geven van hooger onderwijs. Na de kerkhervorming zocht het Staatsbestuur allengs den invloed der geestelijkheid op het onderwijs te verminderen en de leiding daarvan aan zich te trekken. Zoo zien wij, van de dertiende eeuw af, het hooger onderwijs of van de kerk of van den Staat afhankelijk. Daar nu, gelijk de ware theorie leert, de wetenschap en het onderwijs uit hunnen aard noch tot den werkkring der kerk noch tot dien van den Staat behooren, zoo moet er ten laatste een tijdvak komen, waarin het onderwijs onafhankelijk van beide wordt. Dat tijdvak is voor Belgie reeds daar: het zestiende artikel onzer constitutie verklaart het onderwijs vrij en onafhankelijk, van de kerk zoowel als van den Staat. Doch het was niet genoeg, dat alzoo de ware theorie op het papier aangenomen was; zij moest eene werkelijkheid worden, en hiertoe was het noodig, dat er nevens de hoogescholen des Staats en de bisschoppelijke inrigtingen van onderwijs eene school verrees, die aan geene van die twee onderling altijd wedijverende magten ondergeschikt was. Dat nu is de hoogeschool van Brussel."

DUITSCHLAND.

Uit Weenen ontvangt men voorts het berigt, dat thans ook de personen zijn aangewezen, die de Commissie zullen uitmaken, belast met het opmaken van eene begrooting, zonder deficit. — Over de reeds voor weinige dagen vermelde vergadering van hongaarsche en bovenal van magyaarsche notabiliteiten te Gran verneemt men, dat aan de oostenrijksche dagbladen is verboden daarover berigten op te nemen, alsmede, dat de aartshertog Albrecht, die haar bijwoonde, het noodig heeft geoordeeld, zich nog eer zij was afgeloopen naar Weenen te begeven. — Behalve de taaloppositie, heeft de oostenrijksche regering thans te kampen met eene oppositie van geheel bijzonderen aard. Gedurende eenigen tijd, namelijk, veroorloven de officieren van het garnizoen van Weenen van alle wapens zich, om openlijk in koffijhuizen, maar vooral in dat van Daum, bij den schouwburg, een strenge kritiek te houden over den toestand van het oostenrijksche leger, wat zijne hooge bevelhebbers betreft. De opperbevelhebber van dat leger, aartshertog Wilhelm, heeft het zelfs noodig geoordeeld, die gesprekken in een opzettelijke circulaire aan de bevelhebbers der corpsen ten ernstigste af te keuren, doch dat heeft niets geholpen, en de officieren gaan voort met zich openlijk en op bitteren toon te beklagen over de jammerlijke wijze, waarop het leger in den laatsten oorlog is aangevoerd, en bovenal over "het rampzalige stelsel van bevoorregting van den adel en van protectie, dat sedert 1849 in het oostenrijksche leger eer is toe- dan afgenomen." Onder de bevolking van Weenen schijnt zich voorts een levendige antipathie tegen de paters Jezuiten te openbaren, dewijl weder meer en meer vele van de handelingen der Regering aan hun invloed worden toegeschreven.—De jongste gedenkdag der hervorming is ditmaal te Weenen met buitengewonen luister gevierd. De godsdienstoefening werd bijgewoond door eene talrijke schare, daaronder vele hooge burgerlijke en militaire beambten en zelfs een vrij aanzienlijk aantal R. Katholijken, waaronder vooral de akademische jongelingschap talrijk was vertegenwoordigd. Met levendige geestdrift werd Luthers lied: *Ein feste Burg ist unser Gott*, gezongen. Ook werd er ditmaal voor het eerst eene collecte voor de Gustaaf-Adolf vereeniging gehouden.

Weenen, 25 November. Naar men te Berlijn wil weten, zal Engeland geen minister naar het Congres afzenden, zal de russische minister vorst Gortschakoff zich wel bij den aanvang der werkzaamheden te Parijs bevinden, maar slechts korten tijd daar blijven, en zou ditzelfde met de oostenrijksche en pruissische ministers graaf Rechberg en den heer von Schleinitz het geval zijn.

— Bij keizerlijk besluit is volledige amnestie verleend betreffende de gebeurtenissen in Italie, zoowel aan civile als militaire personen, met uitzondering alleen van de schuldigen aan gewone misdaden.

— Voor eenige dagen is bij een boekhandelaar alhier verschenen een treurspel, getiteld *Koning Jojakim*, het is in de Hebreeuwsche taal geschreven. De vervaardiger van dit stuk is de heer Simon Becker.

Berlijn, 22 November. Uit eene goede bron verneemt men, dat de regering last heeft gegeven tot eene vermindering der op den voet van oorlog gebragte troepen.

— Men zegt, dat de fransche gezant vertoogen heeft ingediend tegen de opvoering van het dieren-kluchtspel, *Cesar Bock* getiteld, dat sedert eenigen tijd in buitengewone mate de belangstelling van het groote publiek trekt. De vervaardiger van dit stuk, de heer Girndt, heeft daarmede de geschiedenis van Napoleon III geschetst, van den tijd van den coup d'etat in 1852 tot op de jongste staatkundige gebeurtenissen. De helden en heldinnen van het stuk dragen maskets van dieren en stellen derhalve laatstgenoemden voor gelijk in eene fabel, waarin dieren de handelende personen zijn.

Frankfort, 22 November. De heer Konstantin Tisschendorf, te Dresden, geeft berigt omtrent een grieksch bijbelschrift, hetwelk in het begin van Februarij dezes jaars door hem in het Sinaiklooster te Kairo gevonden is. Het wordt voor het oudste van die geschriften gehouden. Toen hij reeds de bewerking van het handschrift ter onverwijlder uitgave ondernomen had, kwamen een aantal vreemdelingen op het gerucht daarvan te Kairo. Er werden door hen groote aanbiedingen voor het handschrift gedaan, maar het bestuur van het klooster antwoordde, dat het klooster rijk genoeg was, om het aangeboden geld te kunnen ontberen, en dat, wanneer men van het handschrift afstand zou willen doen, het den Keizer van Rusland, den steun en beschermer der orthodoxe kerk, als eene hulde zou worden aangeboden. Aan dit voornemen is het Sinaiklooster trouw gebleven. Het handschrift bevindt zich thans in handen van den heer Tisschendorf, door wiens zorg deze voor de Christelijke kerk onwaardeerbare schat onverwijld op het doelmatigste zal uitgegeven worden.

Mag men nu een gisteren (Dingsdag) ontvangen telegram uit Londen gelooven, dan zou len de uitnoodigingen voor het congres thans eindelijk werkelijk verzonden zijn, — en zou dus daarmede tevens het einde zijn bereikt, niet slechts van de *"pour parlers"* tusschen de kabinetten van Parijs en Weenen, maar ook van het verschil van meening, dat met betrekking tot de grondslagen, waarnaar men op het congres zou te werk gaan, nog tot in de laatste dagen was blijven bestaan tusschen de kabinetten van Parijs en Londen. Blijkens een schrijven uit Weenen van het begin dezer week deed men te Londen met betrekking tot Midden Italie nog steeds denzelfden eisch, die reeds vroeger door lord *John Russell* openlijk was uitgesproken; dat, nl., aan Midden-Italie volle vrijheid zou worden gelaten, niet alleen om zich te vereenigen onder een afzonderlijk hoofd, maar ook om zich, des nog altoos goedvindende, onder het bestuur van koning *Victor Emanuel* te plaatsen. Omtrent eerstgenoemd punt werd, blijkens de goedkeuring van de opdragt van graaf *Buoncompagni*, te Parijs feitelijk toegegeven, ondanks de tegenstribbeling van Oostenrijk; doch wat de vereeniging betreft, waarvan het oostenrijksche bewind natuurlijk een maar al te ligt verklaarbaren afkeer heeft, zou, volgens evenbedoeld schrijven, ook keizer *Napoleon* zelf niet toegeven; ja, zou hij, *Napoleon*, zelf "geen oogenblik aarzelen, op nieuw naar het zwaard te grijpen, indien Engeland en Sardinie, *wat* ook mogt worden besloten door het congres, de aanbechtings-politiek mogten willen doordrijven." Mogt het zich nu van den anderen kant bevestigen, dat thans de uitnoodigingen voor het congres werkelijk zijn verzonden, dan schijnt men te moeten aannemen, dat Oostenrijk nogmaals door Frankrijk is teleurgesteld, of dat men het congres wil houden, des noods ook zonder Engeland. Wat hiervan zij zal echter spoedig moeten blijken, want, neemt Engeland de uitnoodiging voor het congres aan, dan is het zoo goed als zeker, dat Keizer *Napoleon* althans op dit oogenblik nogmaals er niet tegen heeft opgezien, om, gelijk het door den gewonen Weener berigtgever der *Hamb. Boersenh.* wordt genoemd, "den vrede van Zurich en de belangen van Oostenrijk deerlijk in het aangezigt te slaan;" want, lord *Russell* heeft openlijk verklaard, en het organ van lord *Palmerston* heeft het zonder ophouden openlijk herhaald: Engeland neemt geen deel aan 't congres, tenzij aan Midden-Italie onbeperkte vrijheid wordt gelaten in de keuze van zijn bestuur; — en daardoor, nl. door een vergelijk ten dezen tusschen Frankrijk en Engeland, zegt laatstbedoelde berigtgever, "zou ongetwijfeld een zware slag worden toegebragt aan Oostenrijk, dat (let wel!) in Italie veel had kunnen herwinnen, indien zoodanig vergelijk onmogelijk ware geweest." — Blijkens een berigt uit Berlijn, was men daar echter nog den 26 dezer er volstrekt niet zoo volkomen zeker van, dat het evenbedoelde vergelijk zou tot stand komen, men maakte zich er ongerust over, dat er in Engeland zekere neiging tot toenadering tusschen lord *Palmerston* en de tories scheen te bestaan; ja, men vestigde er zelfs de aandacht op, dat ook even voor het uitbarsten van den oorlog in Italie Europa eenigszins werd verrast, even als nu, met geruchten over eene algemeene ontwapening. Inmiddels [illegible] de engelsche en fransche bladen een [illegible] — nadert men in elk geval met [illegible] schreden het europeesch congres of den europeschen oorlog; tenzij het in deze onze tegenwoordige eeuw nog mogelijk mogt wezen, dat aan het Midden-Italiaansche volk zijn onbetwistbaar regt, om over zich zelf te beschikken, alsnog kon worden onthouden, met toelating van datzelfde Engeland, dat zoo prat is op zijne nationale onafhankelijkheid, en welligt met behulp van het magtige zwaard van den *"verbannen des volks,"* die eerst voor zoo weinige maanden, en terwijl hij datzelfde zwaard hoog hield opgeheven, ten aanhoore van de geheele wereld deze woorden sprak: *"Italie moet vrij worden van de Alpen tot aan de Adriatische Zee."* Of is het niet reeds genoeg met de opoffering van het venetiaansche!

FRANKRIJK.

Parijs, den 18 November. Dezer dagen hebben eenige onlangs benoemde bisschoppen den eed in 's Keizers handen afgelegd, van welke gelegenheid door Napoleon is gebruik gemaakt, om bij herhaling zijne belangstelling in de souvereinen van den Paus te betuigen en die prelaten te verzoeken, de bekommering der fransche geestelijkheid te doen verdwijnen, daar het zijn stellig voornemen was, aan den Paus eene onafhankelijkheid te verzekeren in overeenstemming met de belangen der godsdienst en der Katholijke Mogendheden. Naar men wil ligt hierin eene zinspeling, op een voorstel van den Keizer, strekkende: dat het Congres den Paus onder de bescherming der Katholijke Mogendheden zal stellen.

— De rekeningen der onkosten van het Hotel Bauer te Zurich voor de leden der Conferentie bedragt 100,000 fr. Frankrijk heeft het geld, ter betaling van die rekening, voorgeschreven.

Parijs 27 November. Bij een besluit van Keizer Napoleon van den 13den dezer, is de divisie generaal Cousin-Montauban, thans bevel voerende in de tweede militaire divisie van Frankrijk, benoemd tot opperbevelhebber der land- en zeemagt, welke voor de nieuwe expeditie tegen China benoemd is. Tot onderbevelhebber dier expeditie en bevelhebber der eerste brigade is benoemd de brigade generaal Jamin en tot bevelhebber der tweede brigade de brigade generaal Collinau.

In den officieelen *Moniteur* van gisteren leest men eene dagorder van den generaal Montauban, door hem aan het voor de expeditie tegen China bestemde legercorps gerigt, welke een blijk van de herstelde verstandhouding tusschen Engeland en Frankrijk inhoudt. Hij zegt daarin aan de soldaten onder anderen, dat hunne taak niet zal zijn aan de veroveringen, waardoor Frankrijk roem heeft verworven, nieuwe toe te voegen, maar aan de chinesche bevolking de meerderheid der fransche beschaving te toonen en haar ontzag in te boezemen voor degenen, welke door haar barbaren genoemd worden.

De dagorder doet verder opmerken, dat de fransche vlag zich nu ten tweedenmale, vereenigd met de engelsche, in China zal vertoonen, en zegt, dat die vereeniging een waarborg voor de zege zal zijn, even als het tusschen de twee volken bestaande bondgenootschap een waarborg voor het behoud van den algemeenen vrede is.

— De vijandelijkheden tusschen de Marokkanen en de Spanjaarden hebben een aanvang genomen. Den 22sten hebben de Mooren de positie, welke de generaal Echagüe bij den Serrallo heeft ingenomen, aangevallen. Zij zijn met groot verlies teruggedreven. Het verlies aan de zijde der Spanjaarden zou zeven dooden en een honderdtal gekwetsten bedragen. De Serallo is eene stelling bij Ceuta, uit welke de Mooren waren verdreven, den dag nadat de Spanjaarden waren ontscheept.

— De inscheping der troepen, welke deel aan de expeditie tegen China zullen nemen, is reeds aangevangen. Naar een berigt van den *Moniteur de la Flotte*, een half officiëel blad, zullen de hoofd officieren, welke den grooten staf van het expeditionaire leger moeten uitmaken, uiterlijk in de eerste helft der maand Januarij aanstaande de reis naar de chinesche wateren aannemen.

— Ten einde te weten welke verandering de groote uitbreiding die de stad Parijs ondergaat in het cijfer der werklieden van beide seksen te weeg zal brengen, is eene soort van onderzoek ingesteld. Het aantal der werklieden, zoo mannen als vrouwen, die zich hier aan verschillende vakken van industrie wijden, wordt op ongeveer 360,000 geschat. Ten onregte dacht men tot hiertoe, dat de meerderheid derzulken uit metselaars, timmerlieden en anderen voor het bouwen van huizen benoodigd ambachtsvolk bestond, terwijl het nu gebleken is dat het kleedermakersvak en dat der verkoopers van gemaakte kleederen de meeste handen bezig houden, en dat hun gezamenlijk getal bijna 100,000 bedraagt.

— Een dagblad van Nizza van 22 dezer verhaalt het volgende:

"Gisteren trok een stoet van een en twintig koetsen de stad door, om zich naar de woning van Garribaldi te begeven. Het was eene demonstratie der engelsche kolonie die den winter te Nizza doorbrengt. De generaal ontving een fraaijen bloemruiker uit de handen eener bevallige Engelsche dame. Pligtplegingen werden gewisseld, en in een door de Engelschen die deel aan de demonstratie namen opgesteld adres werd hunne bewondering uitgedrukt voor de edele, vaderlandslievende en onafgebroken pogingen des generaals, met het doel om zijn geliefd vaderland te bevrijden. Aan het hoofd der onderteekenaars van het adres staat de naam van den kolonel John Hogge. Op het oogenblik toen Garribaldi zich naar Genua inscheepte heschen al de schepen hunne vlaggen. Onder de menigte merkte men een aantal tot de vreemde kolonie en tot de hofhouding der Keizerin-Weduwe van Rusland behoorende personen op.

ENGELAND.

Londen, 15 November. Dezer dagen is gemeld, dat het engelsche gouvernement tot eene nieuwe vermeerdering der landmagt besloten had. Dit berigt wordt door de *Morning Post* bevestigd en toegelicht. "Men verneemt, zegt dat ministerieele dagblad, dat het hoofdbestuur onzer landmagt besloten heeft aan elf regementen liniestroepen tweede bataillons toe te voegen. Men moet zich over deze maatregel noch hier noch buitenslands verwonderen. Wanneer de geringe sterkte der britsche landmagt vergeleken wordt met de uitgebreidheid van het grondgebied, dat zij te bezetten heeft, en terwijl wij in Indie alleen 80,000 man europesche troepen hebben, is de bron, waaruit die krijgsmagt moet worden aangevuld, eene zaak, waarop ieder bewind zorgvuldig acht moet slaan.—Ook zal de hervatting der vijandelijkheden tegen China de aanwending vereischen van eene sterke krijgsmagt welke [illegible] uit Italie moet worden afgezonden.

Van den 16den. De uitnoodiging tot bijwoning van het Congres is nog niet ontvangen. Volgens den *Morning Post* is die echter spoedig te wachten, daar men omtrent de door Engeland voorgeslagen preliminairen voor het Congres op weg tot eene schikking is.

Volgens den *Spectator* heeft lord Cowley [illegible] verzekerd, dat Keizer Napoleon bereid is tot een[illegible] essiën, ten einde eene betere verstandhouding tusschen Engeland en Frankrijk te doen ontstaan. Hij zou in last hebben, zoo mogelijk het nog bestaande verschil van meening op te heffen.

Frankrijk en Engeland.

Het ligt in den aard der Napoleontische dynastie, dat de verschillende perioden van haar regering vervuld zijn van oorlogen en geruchten van oorlogen. Men mogt verklaren dat het Keizerrijk de vrede is—niemand beloofde dat als iets meer dan een protestatie zoude moeten te beschouwen. Het kan ook niet anders. Vredelievende verklaringen zijn een huldiging aan den algemeenen geest des tijds, doch zelf geen Napoleon straffeloos geheel kan voorbijzien; maar daar tegenover staan andere beschouwingen omtrent den meer bijzonderen geest aan Frankrijk en zijn leger eigen, die de Keizer der Franschen, wil hij Keizer blijven, evenmin ter zijde kan zetten. Frankrijk verwacht, eischt van zijn Keizer *roem en welvaart*. Tot dien prijs zal het zich gereimen tijd minder om het gemis der vrijheid bekommeren. Maar een van beide hebben ook mag te ontbreken, de glorie heeft maar te tanen of de welvaart te verminderen, om aan de Regering binnen 's lands de handen vol werks te geven.

Dus, een behoorlijke mate wapenroem behoort tot de essentialia eener Napoleontische heerschappij in Frankrijk. Het leger, waarin geheel het land zich onder omstandigheden als deze oplost, moet bezig gehouden, zijn aanzienlijke krachten moeten geleid worden. Tot nu toe heeft het niet te klagen. Tegen over de Russische, tegenover de Oostenrijksche wapenen heeft het zijn roem en moorderheid niet alleen kunnen handhaven, maar op nieuwe en hechte grondslagen gevestigd; terwijl ook de vergelijking met de Engelsche strijdkrachten, waartoe vooral de veldtogt in de Krim de gelegenheid gaf, tot resultaten leidde, bevredigend voor den militairen trots. De behaalde overwinningen hebben echter den strijdlust des legers nog niet verzadigd. Zij hebben dien veeleer in hooge mate geprikkeld. Kan het ontvraagt menigeen met ons—onder zulke omstandigheden waarschijnlijk, mogelijk zelfs geacht worden, dat men zich voortaan met het bestrijden van Chinezen, Cochin-Chinezen of woeste Africaansche volksstammen zal tevreden stellen?—dat de Fransche generaals hun maarschalksstaven en hertogtitels even gaarne op een barbaarsch als op een Europeesch slagveld zullen gaan halen, en dat de lely weer in de plaats zal kunnen treden van Malakoff en Magenta?

Heeft men eenmaal een strijders massa als die der Franschen in het leven geroepen, men moet die gebruiken, op straffe van daardoor zelf vernietigd te worden. En de bezigheid die men haar verschaft moet bovendien in overeenstemming zijn met den aristocratisch verfijnden smaak, dien men zelf heeft aangekweekt en die walgt van het uitsluitend bestrijden van wilden en barbaren.

Maar algemeene ontwapening, zegt men, zal het Fransche leger op een voet geringer voet brengen, en die onmiddellijk behoefte aan werkzaamheid wegnemen. Als of algemeene ontwapening iets anders dan een holle klank zonder zin of liever, tot onzin is, toegepast althans op een Napoleontisch Frankrijk! Een phrase, geschikt om den eenvoudigen op een gegeven oogenblik zand in de oogen te strooijen—niets meer. Algemeene ontwapening in een Napoleontisch Frankrijk, ziedaar een onding, een colossale contradictio in terminis; in waarde en beteekenis gelijk staande bijv. met een verklaring, waarbij Engeland beloofde zich nimmer meer met den manufactuurhandel te zullen inlaten.

Onze conclusie is: blijft de *scepter van Napoleon* over Frankrijk zwaaijen, dan is vroeger of later een nieuwe strijd tegen eenige Europeesche mogendheid te voorzien. Vooreerst kan men nog op de in Italië behaalde lauweren teren; maar is die dosis glorie, op allerlei wijzen bereid en onder allerlei vormen den Volke toegediend, uitgeput—dan zal men haar wat nieuws hebben uit te zien.

Tegen welk Land zullen zich in dat geval de Fransche wapenen keeren? De publieke opinie zegt: tegen Engeland; en ook wij gelooven dat dit het waarschijnlijkst is. Een oorlog tegen Engeland zou geheel vallen in den smaak van het Fransche leger zooals wij dien hierboven geschetst hebben. Bovendien: een oorlog tegen Engeland zou in Frankrijk populair en in overeenstemming met de rigting der sympathieën en antipathieën des volks zijn. De verbonding van Europa draagt er toe bij, om, blijft *Napoleon* III Keizer der Franschen, een oorlog tegen Engeland onvermijdelijk te maken. En toch: wanneer *Napoleon* tegen zijne vroegere bondgenoote krijg gaat voeren, dan zal hij het doen, niet uit politiek, maar gedreven door de magt der omstandigheden. Wij gelooven, dat de keizer der Franschen waarheid spreekt, wanneer hij verklaart, de alliantie met Engeland op hoogen prijs te stellen; toch is hij op den duur niet bij magte, een beslissende breuk te voorkomen. En ziedaar juist het vitieuse en hagchelijke van zijn toestand: door den aard van zijn gezag, door den aard der voorwaarden, waaronder dat gezag hem blijft opgedragen, kan hij tot een stap genoodzaakt worden, dien hij als absoluut heilloos voor zijne politiek beschouwt; Scylla willende vermijden, zal hij op Charybdis stooten. Want een harden kamp zal hij wagen, wanneer hij zich gereed maakt de onvervulde idealen van een landing in Groot Brittannie te verwezenlijken.

En zelfs al wenden zich de Fransche wapenen niet het eerst tegen Engeland, toch zal het, in de gevolgen niet kunnen uitblijven. Een nieuwe strijd immers van Frankrijk tegen eenige Europeesche mogendheid met alliantie of neutraliteit zelfs van de zijde van Engeland laat zich moeijelijk denken.

Hoe en intusschen de loop der dingen zal zijn; langs welken weg dat, wat wij als waarschijnlijk hebben voorgesteld, zal worden tot stand gebragt,—wie zal het zeggen? Zal Italie, zal Marocco den twistappel leveren? Of zal het beginsel van het regt der nationaliteiten, in verband met het algemeen stemregt (dat gevaarlijk wapen, waarmee *Napoleon* het constitutionalisme tracht te dooden) op lerland toegepast, een geschikte aanleiding geven? Zullen de zaken des oorlogs door het [illegible] van Sten onze Europa komen? Nog eens—wie zal het zeggen?

Zooveel is zeker, dat een tijdperk van stillen en cordialen vrede voor het oogenblik nog verre schijnt te zijn. Al heeft die zekerheid weinig opbeurends en bemoedigends—door de oogen moedwillig of blind voor het mogelijke gevaar te sluiten vermindert men niets. Alleen door het in tijds [illegible] onder de oogen te zien zal men niet [illegible] beslissende dag voorbereiden.

Rott. Courant.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 28 December 1859.

Groote verbetering!

Daar, de aankomst der couranten uit Holland [illegible] zoo te wenschen overliet, zoodat wij menigmaal met de handen in het haar zaten, hebben wij ons de vrij groote kosten getroost, van bij [illegible] gewone wisselbladen, nog een voornaam hollandsch dagblad te nemen. Wij twijfelen niet of onze lezers zullen in onze buitenlandsche berigten dan ook eene groote verbetering bespeuren, en hopen tegens, dat zij, door aan de Nieuwsbode [illegible] hareelijke ondersteuning te schenken, zullen toonen, onze opoffering op prijs te stellen.

HET 36ste CONGRES.

Den 5den December is de zitting van het zes en dertigste Congres te Washington aangevangen. Ofschoon wij door omstandigheden, welke wij in een vorig nommer hebben medegedeeld, noch tijd, noch lust hebben gehad, om er ons mede bezig te houden, hebben onze lezers er weinig aan verloren, daar er bijna nog niets is gedaan dan over de slavenkwestie te krakeelen. Ofschoon de Democraten altijd schreeuwen: „laat de slavernijkwestie rusten!" waren zij het juist, die dezelve in den Senaat het eerst op het tapijt bragten. In den Senaat stelde Mason, van Virginie, voor, eene bijzondere commissie van onderzoek aan te stellen naar het voorval van Harper's Ferry, en dit voorstel werd met algemeene stemmen aangenomen, waaruit blijkt, dat de Republikeinen, waarop het met dat voorstel gemunt was, zulk een onderzoek volstrekt niet vreesden. Doch toen de heer Trumbull, van Illinois, daarop voorstelde, een onderzoek te doen naar het nemen van het Ver. St. tuighuis te Liberty, in Missouri, door de grensroffians, waren daar 32 van de 54 stemmen tegen. — Dat is zeer natuurlijk! Wat het onderzoek naar het nemen van het tuighuis te Harper's Ferry door Brown en de zijnen betreft, zeide senator CHANDLER, (Rep.) van Michigan, dat hij er voor was, om geheel andere redenen, dan de anderen opgaven. Dit was de eerste teregtstelling om verraad in de Vereenigde Staten geweest, en hij wilde dat het eene waarschuwing zou zijn voor alle verraders, onverschillig of het *Garrison abolitionisten of zuidelijke Gouverneurs* waren, die zeggen dat zij, onder zekere omstandigheden, de hand tegen de Constitutie en de Unie zullen opheffen. Laat alle verraders hangen!

In het Huis van Vertegenwoordigers wierp CLARK van Missouri op, dat personen, die zich niet onvoorwaardelijk tegen het bekende boek van Helper, „de voor de deur staande crisis van het Zuiden," verklaarden, niet waardig waren Spreker of Voorzitter van het Huis te zijn. Het daaruit ontstane krakeel is de oorzaak, dat er tot nog toe geen Spreker verkozen is. SHERMAN (Rep.), van Ohio, behaalde de meeste, maar bragt het nog niet tot over de helft van al de stemmen, welke hij om verkozen te zijn hebben moet. Zijn sterkste mededinger was BOCOCK, van Virginie, die eindelijk is teruggetreden, waarop MILSON, van Virginie, als mededinger tegen SHERMAN is opgetreden, en eenige stemmen meer, dan Bocock heeft behaald.

De Democraten hebben eene poging gedaan, om zich met de Know Nothings te vereenigen, ten einde SHERMAN de nederlaag te geven, doch dezelve is hun mislukt. Bij die gelegenheid maakte ETHERIDGE, van Tennessee, eene vergelijking tusschen de Democraten en Republikeinen, die niet ten voordeele der eersten was, waarop hij zeide: „Hoe is het mogelijk, ons met zulke lieden te vereenigen! De Administratie is schandelijk laag en verdorven. Zij is de slechtste en domste, die ooit bestaan heeft, van de stichting van dit gouvernement af. Hare betuigingen van liefde voor de Unie zijn alle maneschijn en humbug. Het is gevaarlijk voor het welzijn der natie, deze verrotte, verraderlijke partij iets langer in het beheer van het gouvernement te laten. — De duurzaamheid der Unie eischt, dat zij spoedig buiten magt wordt gesteld."

Overigens heeft er, bij zekere gelegenheid, al weder niet veel aan ontbroken, of twee edel achtbare volksvertegenwoordigers waren elkander in het haar gevlogen.

DE BEPROEFDE VERZOENING TUSSCHEN DOUGLAS EN BUCHANAN. — Een Correspondent van de Chicago *Tribune* schrijft uit Washington:

Men weet nu met zekerheid, dat Douglas zendelingen naar Buchanan zond, om dezen zijne onvoorwaardelijke onderwerping aan te bieden, en om vergeving te vragen, en zijnen invloed te beloven, om de Anti-Lecomptonieten tot de ondersteuning der Administratie over te halen. Old Buck gaf eenigen tijd geen antwoord. Hij wachtte tot dat Douglas zijne vijf leden van Illinois zoo ver had gebragt, dat zij niet achteruit konden, en ziende dat hij geenen verderen invloed kon uitoefenen, zond hij hem koeltjes de boodschap, dat hij geene voorwaarden te maken had met den overwonnen opstandeling; dat de democratische partij in staat was om voor zich zelve te zorgen, en even zoo zijnen tegenstand tartte, als zij zijne ondersteuning verachtte.

OLD BUCK TOCH EENS NIET MIS. — De Correspondent van de Philadelphia *Inquirer* te Washington zegt:

Mr. Buchanan merkte verleden Zaturdag tegen eenen heer aan, dat al die beweging en vertooning (bij de teregtstelling van Brown), dat heen en weder marcheren van troepen door het land, en dat onophoudelijk rom me dom van tamboer en pijper, de vervloektste onzin en zotheid van de wereld was. Dat hij met acht marinierss alles te Charlestown had kunnen stil houden, en dat daar inderdaad nooit gevaar van rustverstoring was geweest.

EEN VIRGINIER OVER JOHN BROWN. — De Correspondent van de New York *Evening Post*, te Washington, zegt het volgende:

Ik sprak heden eenen virginischen heer, een bedaard, conservatief man, van het gezond verstand en den fijnsten geest van opmerking, en moet zeggen, dat hij zijne zienswijze eenigzins verbaasde. John Brown zeide hij, was een dweepzieke gek, maar het volk dezes staats heeft getoond, nog grooter gekken, en grooter dweepers te zijn. — Brown werd door zijne abolitiegeest in den waan gebragt, dat elke zwarte in Virginie naar vrijheid hijgde, en als dat het geval was geweest, zou hij buiten twijfel goed hebben gehandeld met door alle middelen, welke hem ten dienste stonden, te beproeven, hun hunne vrijheid te geven. Dat heet ik abolitionisme! Doch in plaats van Brown in een dolhuis op te sluiten, gelijk hij verdiende, is Virginie aan het werk gegaan en heeft er eenen grooten held en eenen martelaar van gemaakt, en groote bleek van zich zelven.

De heer, die dus sprak, had geen geduld met Gouverneur Wise, en was meer dan half geneigd, om met Kolonel Hayes te gelooven, dat hij de gansche opschudding had aan den gang gebragt en aan den gang gehouden, met het doel, om zich tot den toekomstigen President van eenen zuidelijken bond te maken.

DE MOORDENAAR IN HET CONGRES. — Dat brave personaadje, DANIEL SICKLES, de slagter van KEY, verrijkerde de Vertegenwoordigers, tegen welke hij sprak, maar die niet tegen hem spraken, dat het goddienstige gevoelen van het Noorden tegen de Republikeinen is. Hoe lang is hij gemagtigd geweest, om als orgaan der goddienstige wereld op te treden! Hij verbeeld zich een hedendaagsche Daniel te zijn, en dat is hij, een zeer hedendaagsche; en een leeuw bovendien; maar wiens tanden uitgetrokken en wiens klauwen afgesneden zijn. Hij moest naar zijn hol gaan. — *Mad. Sentinel.*

De mortuis nil nisi bene. — Toen wij onzen lezers het berigt der teregtstelling van den ouden Brown mededeelden, eindigden wij met te zeggen, dat wij over zijne laatste daad den mantel der liefde wierpen.

Dat de Democraten zulks niet zouden doen, was wel te wachten; doch er zijn onder hen wezens, die in de schaduw van Brown niet kunnen staan, lage, nietige wezens, die met geene mogelijkheid kunnen begrijpen, hoe iemand uit geestdrift voor eene heilige zaak handelen en ook dwalen kan, en die dus aan Brown geene andere dan nietige lage drijfveren toeschrijven, en door de lasterlijkste aantijgingen de nagedachtenis des ouden mans onteeren, ja, hem zelfs voor paardendief uitmaken. Het zijn de afschuwelijkste en walgelijkste dieren, die de lijken uit hun graf wroeten, en op het doode gebeente knagen.

SENATOR SEWARD DE GAST VAN DEN FRANSCHEN KEIZER. — De Correspondent van de N. Y. *Post* te Parijs schrijft, onder dagteekening 24 November:

Mr. Seward doet een vlug uitstapje door Belgie en Holland. Hij zal omstreeks den 10 Dec. naar Parijs terugkeeren, en op den 13den met de *Arago* afvaren. In den loop der vorige week, was hij de gast van den Keizer en de Keizerin, te Compeigne, een compliment, dat niet alleen sensatie verwekt in de amerikaansche maar zelfs in de fransche kriegen.

Het hangen van Green, Copeland, Cook en Coppie te Charlestown.

TEREGTSTELLING DER NEGERS.—Twintig minuten voor elven vertrok de commanderende Generaal, met zijnen staf, naar het veld, en weinige minuten daarna kwamen Green en Copeland, de negers, met geboeide armen, te voorschijn. Zij werden in den wagen geholpen, en namen plaats op hunne doodkisten.

De negers reden zonder een woord te spreken naar het schavot, hetwelk zij met eenen vasten tred beklommen.

Toen werd er een gebed gedaan door den Wel Ew North. De negers zeiden elkander vaarwel, waarbij Green zijne hoop te kennen gaf, dat zij elkander in den hemel zouden wederzien. De witte mutsen werden nedergetrokken, de stroppen aangelegd, en juist ten elf ure viel het luik, en werden zij in de eeuwigheid gezonden. Zij waren slechts vijf minuten op het schavot. Na dertig minuten gehangen te hebben, werden zij dood verklaard, afgesneden, gekist en begraven. Men liet hen slechts weinige oogenblikken in den grond, wordende zij weldra opgegraven en naar Washington gebragt om ontleed te worden.

Cook en Coppie.

Ongeveer kwartier voor twaalven, werd aan Cook en Coppie kennis gegeven, dat hun tijd naderde — zijnde hun nog slechts een uur toegestaan.

De gevangenen spraken dezen morgen over verschillende onderwerpen. Cook zeide tot eenen heer, die hem aansprak, dat hij de slavernij ten volle als zonde beschouwde, en dat dezelve in minder dan tien jaar in Virginie zou afgeschaft zijn, en wel door het volk van Virginie zelf. Hij was bereid om in zulk eene zaak te sterven, en dacht dat hij van niets berouw behoefde te hebben, in zoover het grondbeginsel betrof. Coppie zeide te vreezen, dat de zaak nog niet was afgeloopen; dat zij vrienden in het Noorden hadden, die niet voldaan zouden zijn, vreesde hij, voor zij gewroken waren. Doch hij hoopte, dat de zaak hier voor altijd zou geeindigd zijn.

Voor zij vertrokken, zeide kapitein Avis, de cipier, dat, als zij iets te zeggen hadden, zij dit konden doen, in de tegenwoordigheid van vijftien of twintig personen. Cook antwoordde, dat „hij waarlijk dankbaar was voor de vriendelijkheid, hem door den Sheriff, den cipier en de oppassers betoond." Aan de WelEw heeren, die zoo veel belangstelling in zijn welzijn hadden aan den dag gelegd, alsmede aan de burgers in het algemeen, voor hunne vriendelijkheid jegens hem, was hij zeer dankbaar. Hier zag Coppie op en zeide, „dat zijn ook mijne gevoelens, heeren." Cook gaf eenige bevelen, wegens een of twee artikelen—een, eene borstspeld, wilde hij toen of op het schavot niet afgenomen zijn. Hij verlangde, dat dezelve aan zijne vrouw, of aan zijnen zoon zoude gegeven worden, als deze nog in leven was. In den boezem van zijn hemd, aan de linkerzijde, bevond zich eene daguerreotype en een haarlok van zijnen zoon, welke hij wenschte, dat aan zijne vrouw zouden worden gegeven. Beiden verzochten hunne armen niet zoo vast te boeijen, dat er de bloedsomloop door gestremd werd, waaraan voldaan werd.

Er werd een blaauwe lakensche mantel over Coppie heen geworpen, en een donkere over Cook. Onder deze bedrijven deed Coppie al wat hij kon, om zijne ontroering te verbergen, en Cook trachtte kalm te zijn. Een kwaker merkte toen aan, dat het hard was te sterven, waarop Coppie antwoordde: „Het is het scheiden van vrienden, niet de vrees voor den dood, dat ons aandoet." Toen zij uit de gevangenis traden, herkende Cook verscheidene heeren, en maakte eene beleefde buiging.

Toen zij door den Sheriff werden opgeroepen, stonden zij kalm en rustig, terwijl hunne armen geboeid werden, en na de gevangenis oppassers te hebben vaarwel gezegd, werden zij in den wagen geholpen, en namen plaats op hunne doodkisten. Hun voorkomen was meer dat van vertwijfeling dan van onderwerping, en zij schenen slechts weinig acht te slaan op hetgeen er voorviel, terwijl de stoet langzaam naar het veld des doods ging.

Het schavot naderende, gaf Cook de hand aan verscheidene personen, en boog beleefd tegen Mayor Green.

Toen de mutsen over hunne hoofden waren gehaald, wendde Coppie zich naar Cook en stak zijne hand zoo ver uit als mogelijk. Te gelijker tijd zeide Cook; „houd op een oogenblik; waar is Edwards hand?" Daarop schudden zij elkander hartelijk de hand, en Cook zeide, „God zegene u." Het kalme en ingetogen gedrag van beiden was zeer opmerkelijk.

De wagen bereikte dertien minuten voor eenen het schavot, en de gevangenen bestegen hetzelve met eene vastberadenheid, die bijna niet door kap. Brown overtroffen was. Er werd door eenen der geestelijken een kort gebed gedaan, de stroppen werd aangelegd, de muts nedergetrokken, en beiden werden naar de eeuwigheid gezonden, zeven minuten, nadat zij bij de galg waren gekomen. [illegible]

Coppie's ontsnapping.

Wij voegen hier nog het volgende uit eene andere bron bij, hetwelk eene zwarte vlek op het karakter van Cook werpt:

Toen zij in den wagen [illegible] plaats genomen [illegible] het gelaat van Coppie, [illegible] eene bepaalde uitdrukking van wanhoop. Hij zag [illegible] de menigte rond, en zijne oogen [illegible] stralen van eenen buitengewonen glans. [illegible] hart zuchtte om hem. De meesten wenschten eene verandering van zijn vonnis, dat zeker door de Legislatuur zou zijn toegestaan, als het niet om eenen brief was geweest, die in de New York *Tribune* verscheen, gerigt aan Brown's vrouw, en na Brown's teregtstelling geschreven — en onderteekend Edwin Coppie. Die brief beslist zijn lot. Coppie ontkende dien brief te hebben geschreven. Hij was geschreven door Cook, en door dezen Coppie onderteekend. Dezelve werd Coppie niet voorgelezen en zonder zijn verzoek geschreven, en men gelooft, dat het eene list was van Cook, om het lot van Coppie aan het zijne te verbinden. Dezen morgen strekten zijn jeugdig voorkomen, zijn openhartig gelaat, en de kennis der daadzaken, aan het schrijven dezes briefs verbonden, die eerst gisteren aan het licht kwamen, om een opregt medelijden op te wekken met den misleiden jongeling. Hij gaf echter geen teeken van vrees.

De lijken zijn aan beider familie overgeleverd.

ZONDERLING NATUURVERSCHIJNSEL.—„Wij vernemen," zegt de Rochester *Union*," uit de towns Victor, Bloomfield en Mendon, dat des morgens van Maandag den 19 dezer, de velden waren bezaaid met sneeuwballen van een bijzonder voorkomen, die de algemeene aandacht trokken. Deze ballen verschilden in grootte van zes tot achttien duim in doorsnede, en, schoon rond, waren zij langwerpig of citroenvormig. Elk dezer ballen was in de lengte doorboord — hebbende de grootsten gaten, die groot genoeg waren, om eenen man er zijnen arm te laten doorsteken. Waar een dezer ballen lag, kon men de sporen zien van zijn rollen door de sneeuw. Men denkt natuurlijk, dat dit rollen door den wind werd voortgebragt, daar de sneeuw Zondag avond nat was tegen den volgenden morgen hard werd. Wij herinneren ons niet vroeger ooit iets gelijk aan dit natuurverschijnsel te hebben opgemerkt, en toch kan het wel geene zeldzaamheid zijn."

EEN INDIAAN DOODT EENEN BEER, EN EEN BEER DOODT EENEN INDIAAN.—Op Dingsdag van deze week ontmoette een indiaansche jager, nabij Beef River Station, eenen grooten beer, en het gevecht bleek voor beiden doodelijk te zijn. De Indiaan schoot den beer en woudde hem sterk, en toen schoot hij toe, met het doel om hem met zijne tomahawk af te maken. Doch Bruin omhelsde den Indiaan en er volgde eene worsteling op leven en dood. De strijd moet vreeselijk zijn geweest, daar de strijders beiden erg gehavend waren. Men vond hen, kort daarna, eenige voeten van elkander af, dood liggen.—*Eau Claire Free Press* 16 *Dec.*

ORDERS OPVOLGEN.—Wij vernemen, dat de bestuurders van den GrandTrunk Spoorweg, verleden jaar, wenschende eene groote hoeveelheid bijlen te hebben, om langs hunnen weg te gebruiken, eenen hunner deskundigen aanstelden, om een model van de benoodigde bijlen te maken. Het model was ter behoorlijker tijd voltooid, en werd naar Engeland gezonden, met order er 2,500 bijlen naar te maken. Het huis de order ontvangende ging onmiddellijk aan het werk om er aan te voldoen, en zond eenige maanden daarna, aan de bestuurders van den weg te Montreal de bijlen, gelijk die besteld waren. Doch bij ontvangst daarvan bevonden de deskundigen, dat niet eene bijl van de gansche 2,500 een huis hadden, om er den steel in te steken. Zij waren volgens de order gemaakt, „juist zoo als het model." Die bijlen zijn thans te Montreal te koop. —*Port Huron Press.*

EENE JONGE MOEDER.—Dezen morgen kwam alhier met eene der booten van New Orleans, in gezelschap van eenigen harer landslieden, een italiaansch meisje aan, dat slechts dertien jaar oud was. Toen zij van de boot kwam, met een kind in hare armen, trok haar jeugdig voorkomen onze aandacht, en, bij onderzoek, vernamen wij, dat zij wezenlijk op dien jeugdigen leeftijd moeder was.—Haar echtgenoot is vijf en twintig jaar oud, en woont te New-Orleans. De jonge moeder zag er met haar kind in de armen kluchtig uit. Haar naam is Marguerite Faello.—*St Louis Bulletin*, 30 *Nov.*

TEREN EN VEEREN TE SAVANNAH, GA. — De Savannah *Republican* van den 2 Dec. deelt mede, dat zekere SEWALL H FISK, een schoenenkooper in die stad, door zekere ridderlijke Georgiers, den vorigen nacht, geteerd en geveêrd was —zijnde zijne overtreding het uiten van abolitie gevoelens. De Republican beschrijft het tooneel als volgt: Sewall H. Fisk, een laarzen en schoenen kooper op het Marktplein, die dit verscheidene jaren geweest was, was sedert eenigen tijd het voorwerp van wantrouwen, ten gevolge van zijne bekende overhelling naar de Abolitiezijde, welke hij, gelijk wij vernemen, met eenige moeite gestreefd had, aan onze slavenbevolking bekend te maken. Zijne laatste daden waren, des nachts negers in zijnen kelder te lokken, en hun alle soorten van Abolitiestukken voor te lezen, en verleden Zondag nacht werd voornamelijk gewijd, aan de geschiedenis van het verhoor van John Brown, en eene algemeene uitweiding over de instelling Slaverny en de voordeelen der vrijheid.—Deze daadzaken, gelijk wij hooren, werden door zijnen neef en zijnen winkelbediende voor eenen vrederegter bezworen; en ter ooren komende van eenige personen, die zich tot eene quasi veiligheids commissie hebben aangesteld, werd Fisk's winkel, over of in welken hij slaapt, bezocht, en hij werd buiten geroepen en hem werd eene prop in den mond gestopt, voor hij gerucht maken of tegenstand bieden kon. Hij werd toen in eenen wagen gezet, eenen kleinen afstand van de stad gereden, en toen op zijn naakte ligchaam eene aanwending van teer en veeren gemaakt. Toen liet men het aan hem over zijnen weg terug te vinden, zoo goed als hij kon. Zijne eerste verschijning binnen de grenzen der stad was nabij het gasthuis, alwaar hij in het gezigt van eenen nachtwaker kwam, die eenen stuip achtigen zwaai aan zijnen ratel gaf en het hazenpad koos, niet geneigd om zulk eene vreeselijke verschijning onder de oogen te zien. Doch eene versterking was dapper genoeg om naar hem toe te gaan, waarop hij naar huis werd gebragt, het bejammerenswaardigste voorwerp, dat men zich verbeelden kan. Geen plaatsje zijner huid was zigtbaar, en zijn haar zat digt op zijn hoofd geplakt.

EEN BLOEDIG STADJE.—Er zijn zeker weinig zulke bloedige plaatsen in het land, als het vroeme, zelfamet kloosters gezegende, Bardstown, in Kentucky. Wij willen hier slechts van de in de laatste jaren voorgevallene moorden melding maken, die ons juist te binnen schieten: Pat Gray werd door Rob. E. Wickliffe dood geschoten. Geo. Wilson werd door James Pottinger verslagen. Tho. Wilson werd in een gevecht met Lud. en Monroe Able verslagen, en daarop Lud Able door John Wilson, eenen broeder des verslagenen, gedood. Wm. Harding werd in een straatgevecht met John Robertson dood gestoken en eindelijk in deze dagen de kastelein John Talbott, in zijn huis door Thomas Hinds Slaughter doodgestoken. Voor een dorp gelijk Bardstown is dat zeker genoeg. — *Wisecth.*

LANG WEGGEBLEVEN OM EENE BOODSCHAP TE DOEN.—De volgende gebeurtenis werd ons verhaald door eenen heer uit deze stad, wiens waarheidsliefde wij nog nooit hebben hooren in twijfel trekken:

Ongeveer tien jaar geleden, woonde er op den Charles weg, negen of tien mijlen van deze stad af, een gezin met name Stringer. De oudste zoon Jacob, of Jake Stringer, gelijk hij genoemd werd, was een wonderlijk genie, en nam elke gelegenheid te baat, om zijne zonderlingheid te toonen. Op zekeren dag, terwijl hij voor het vuur eene dakspaan zat te versnipperen, zeide zijne moeder tot hem, „Jake, gij moest eens voor mij naar den winkel gaan, en voor een quarter suiker, een quarter thee en een quarter zeep halen. Onthoud goed wat ik gezegd heb, en kom gauw terug." Jake stond op, borstelde de snippers van zijne broek en ging op zijne boodschap los, gekleed in eenen blaauwen bombazijnen broek, een vest van dezelfde stof, en een dik wollen hemd, zonder eenigen rok er over. Hij keerde dien dag niet terug, en zijne moeder wachtte lang en lang op hare thee, suiker en zeep, maar te vergeefs. Er gingen tien jaren voorbij, en er werd niets van den weggeloopen knaap gehoord. Gisteren, terwijl het huisgezin aan het dankdagmaal zat, ging de deur open, en er trad een lange, gebaarde kerel van een goed voorkomen binnen, met een pakje in de hand. Het was Jake Stringer. Het gansche gezin sprong op van verbazing, doch de moeder en Jake bleven geheel bedaard. „Moeder," zeide Jake, „hier is de thee, de suiker en de zeep." „Leg ze maar op de tafel en eet uw middagmaal," zeide vrouw Stringer, „Gij moest eigenlijk slaag hebben, Jake, omdat gij zoo lang weg gebleven zijt."

EENE WEDUWE DIE ZICH TROOST VOOR HET VERLIES VAN HAREN ECHTGENOOT.—De Baltimore *Republican* is verantwoordelijk voor het volgende roerende voorbeeld van leed.

Er kwam dezer dagen een voorval ter onzer kennis, dat sterk spreekt ter gunste van de kracht en onvergankelijkheid der huwelijksliefde. Eene gehuwde vrouw in onze stad had het ongeluk eenige dagen geleden haren echtgenoot te verliezen, en terwijl zij over haren verlaten toestand dacht, en het vooruitzigt van eenen akeligen, eenzamen winter, en schatte hoe veel harer contanten aan de kosten der begrafenis van den dierbaren overledene zouden heengaan, werd zij gestoord door het bezoek van eenen jongen leerling van Esculapius, die, na een weinig aarzelen, 't bedroefde weeuwtje voorstelde, haar eene fikse som voor het nuttelooze lijk haars mans te geven. De weduwe dacht er over na, en nam eindelijk het voorstel aan. Een dag of twee daarna, door eenige vriendinnen bezocht wordende, die haar kwamen troosten in hare droefheid, zeide de weduwe, dat het niet zoo leelijk was, als het er uit zag, daar zij haars mans lijk verkocht, en haren kelder vol hout en steenkolen had, die zij voor de opbrengst van hetzelve had gekocht.

DE KNAGING DES GEWETENS.—Jersey City, N. Y. 8 Dec. 1859.— Den Honorabelen Howell Cobb, Secretaris der Schatkist— Waarde Heer! —Hier ingesloten $1,200, waarvoor ik het V. S. Gouvernement bedrogen heb, en welke ik wensch terug te geven, opdat ik gelukkig moge zijn. Als de correspondent van de N. Y. Tribune de zaak wilde bekend maken, zou hij mij het genoegen geven van te weten, dat het geld ontvangen was.

De Secretaris van de Schatkist bekent de in het bovenstaande naamlooze berigt vermelde $1,200 ontvangen te hebben, en heeft die som in de schatkist der V. S gestort.

Schatkist Departement, 9 Dec. 1859

KWADE GEVOLGEN VAN KINDEREN BANG TE MAKEN.—Nabij den hoek van de twaalfde en de State straat, zag een meisje, die zegt Sarah Mac arthy te heeten, eenen man op haar aankomen, die eene ton voor zich uitrolde.—Het meisje keerde zich op eens om en begon te schreeuwen en te loopen. Eindelijk viel zij en werd bijna bewusteloos opgenomen. Zij werd in eenen winkel gedragen, en na eenige oogenblikken kwam zij weder tot zich zelve. Zij zeide, dat hare moeder haar gezegd had, dat Jumpertz met eene ton zou komen en haar medenemen, als zij des avonds uit bleef, en zij dacht dat de man met de ton Jumpertz was. Zij werd naar huis gebragt, waar schijnlijk om van Jumpertz en zijne ton te droomen.—*Chicago Dem.*

SLECHTS WEINIG GOUD TERUGGEVONDEN.— Van de twee millioen dollars, die in het australische stoomschip, *Royal Charter*, dat onlangs op de kust van Engeland schipbreuk leed, verloren gingen, zijn door de duikers slecht zeventig duizend dollars terug gekregen.

GROOTE ONTDEKKING VAN ZUIVERE ZILVERMIJNEN IN OOST CALIFORNIE.—Er beginnen groote hoeveelheden van zeer gehaltrijken zilvererts van de oostelijke helling der Sierra in te komen, alwaar dezelve waarschijnlijk in onuitputbare hoeveelheden moet voorkomen. Deze erts wordt beschreven als veel gehaltrijker dan eenige andere, die van Mexico of Peru verkregen wordt, en als beter wordende van hoedanigheid, naar mate bij uit eene grootere diepte gedolven wordt.

EEN VET VARKEN.—*Wie kan het beter?*—Fred Green slagtte dezer dagen een varken, dat slechts acht maanden en drie weken oud was, en schoon twee honderd zeven en dertig en drie vierde pond woog —*Belle Plaine* (*Minn.*) *Enq.*

JUMPERTZ DE MOORDENAAR. — Jumpertz verkocht de zaag, welke hij gebruikte, om zijn slagtoffer aan stuk te zagen, aan eenen policie-spion alhier, voor $ 1. Het beste dat hij doen kan is, zich bedaard van hier te verwijderen, en door zijnen naam te veranderen, te trachten zijn vorig leven in de vergetelheid te dompelen. Verleden Woensdag, zegt men, ging hij naar eene restauratie in de La Salle Straat, die door eenen Hongaar wordt gehouden, en bezocht wordt door een aantal jongelieden van duitschen en hongaarschen oorsprong. Verscheidenen dezer zagen Jumpertz binnenkomen, en deelden den eigenaar terstond mede, dat hij tusschen hen en den laatsten te kiezen had, want dat zij niet wilden gelijk staan met eenen moordenaar. De restaurateurhouder wist spoedig wat hij met Jumpertz te doen had. Er is, gelooven wij, geen fatsoenlijk gedeelte onzer gemeente van welke nationaliteit ook, die geneigd is eene andere gedragslijn te volgen, dan die van deze jonge Duitschers.

Chicago Press

LASTER WEDERLEGD. — Eenigen tijd geleden gaf zekere Hinton. R. Helper een boek over de slavernij in het licht, getiteld: „the impending crisis in the South" (de voor de deur staande crisis in het Zuiden.) Tot heden had dit boek, niettegenstaande het door de voornaamste Republikeinen ter lezing werd aangeprezen, slechts weinig aftrek, zoodat eenige maanden geleden de New York *Tribune* klaagde, dat het niet zoo gelezen werd als het verdiende, en dat hetzelfs licht onder eene korenmaat werd verborgen. Doch nauwelijks werpen de slimme Democraten dit boek als een twistappel in het Huis van Vertegenwoordigers, en trekken zij te vuur en te zwaard tegen hetzelve en deszelfs verdedigers te velde, of de aftrek is zoo groot, dat er reeds een derde uitgaaf van in het licht is geborgen, en er ook weldra eene duitsche vertaling van het licht zal zien.

Thans hunne domheid inziende, en het lezen van het boek niet meer kunnende keeren, gaan zij in hunne woede, zoo als men slechts van gespuis verwachten kan, op den schrijver los, en maken hem voor eenen dief uit, en voor alles wat leelijk is, hetgeen eigenlijk tot de waarheid en de waarde van het boek niets zal toe of afdoen. Elk mensch heeft zijne gebreken en zwakheden, en zoo heeft Helper die ook, en dit neemt niet weg, dat hij in zijn boek zich aan de reinste waarheid kan hebben gehouden, hetgeen aan de daadzaken en niet aan den schrijver moet getoetst worden.

Doch wat is nu eigenlijk met die slechtheid van Helper het geval? Het is dit:

Hinton R. Helper werd op zijn zeventiende jaar bediende in een boekwinkel te Salesbury, in Noord Carolina. Hij bleef daar den vollen tijd van drie jaren, waarvoor hij was bedongen, rekende met zijnen patroon af, en vertrok met diens beste wenschen en achting, naar deze stad, (New York,) alwaar hij in de Lente van 1850 aankwam. In den Herfst van dit jaar, ontmoette hij hier zijnen ouden patroon, die hem als eenen vriend begroette, en tot wien hij toen en daar door zijn eigen geweten gedwongen was te zeggen, Mr. — toen ik in uwe dienst was, heb ik, door kwaden raad misleid, en door de verzekering, dat het onder winkelbedienden de gewoonte was zulks te doen, van tijd tot tijd, als ik er behoefte aan had, geld uit uwe lade genomen, tot dat het, in de gansche drie jaren, $ 300 bedroeg. Deze som ben ik u schuldig, en ik ben nu niet in staat, om te betalen; maar ik zal het betalen als ik lang genoeg leef; hier is mijne schuldbekentenis daarvoor, tot ik u het geld zenden kan." Zijn verbaasde patroon prees de openhartigheid, waarmede hij die pijnlijke bekentenis aflegde, verzekerde dat hij nooit slechter maar beter van hem zou denken, om de dus gedane ontdekking, nam de schuldbekentenis, en beloofde die bekentenis heilig in zijne borst te houden opgesloten.

Mr. Helper — ter naauwernood nog meerderjarig — ging spoedig daarna naar Californie, alwaar hij het geld opgaarde, dat hij van zijn gewezen patroon genomen had, en zond het hem met den intrest tot de laatste cent toe, en kreeg er eene volledige quitantie voor. De minzaamste betrekking bleef tusschen hen bestaan; hunne vriendschap werd hernieuwd na Helper's terugkomst in Noord Carolina en zijn oude patroon schonk hem, bij verschillende gelegenheden, het volste vertrouwen. Geen zweem van misnoegdheid heerschte er ooit tusschen hen, tot dat Helper, jaren nadat hij het geld had terug gegeven, zijn boek over de slavernij in het licht gaf. Toen schond zijn oude patroon, die een ijverig voorstander der slavernij was, laaghartig het in hem gestelde vertrouwen, en trachtte Helper te verpletten, door de zelfbeleden, bitter beweende overtreding zijner jeugd bekend te maken. En op dezen staat van zaken, brandmerken de Senatoren van Zuid Carolina en des President orgaan te Washington, benevens andere nablaffers Helper als „een dief," „een vlugteling der justitie," enz. enz.

Kan er nu wel eenige twijfel wezen, wie het beste zou staan in de oogen van het publiek — Helper of de verrader van zijne vrijwillige belijdenis, en zij, die op eene lage wijze daarvan misbruik maken? — *N. Y. Tribune.*

VOORDEELIGE ZOTHEID. — Vijf jaren geleden plantte een boer in Illinois 1000 perzikboomen; al zijne buren lachten hem uit en verklaarden hem voor eenen volslagen gek. Thans echter bevinden zij, dat de man geen gek, maar zelfs zeer wijs was, want hij verkocht de opbrengst zijner perzikboomen van dit jaar voor $14,000.

CONRAAD WILLAUER—de zwitsersche soldaat, die mevrouw Doane van New Jersey en de familie van den heer Edward Perkins van Boston uit de slagting van Perugia redde, is door den heer Perkins goed beloond. Deze kocht hem vrij van de krijgsdienst, gaf hem eene aardige som ten geschenke, betaalde zijne reiskosten van Rome naar Zwitzerland, en bevrijdde de boerderij zijner familie van eene daarop staande hypotheek.

BUITENLAND.

ROTTERDAM den 30 November. Uit 's Hertogenbosch wordt ons den 28 dezer geschreven: Verscheidene branden van meer of minder aanbelang hebben zich wederom in deze streken opgevolgd. Zoo brandde te Tilburg in het laatst der vorige week eene looijerij af van de firma de Kanter, welke affaire met kapitale woning tegen ƒ60,000 was verzekerd; de schade wordt nogtans op ƒ20,000 begroot.—Te Waalwijk is gister avond een hevige brand uitgebarsten, waardoor drie huizen zijn in asch gelegd; gelukkig is de brand gebluscht naast de woning van den vernistoker H. Baijens. Ware dit pand aangestoken, dan had alle vrees bestaan dat de groote R. K. kerk en vele gebouwen in de buurt zouden zijn afgebrand.—Te Uitwijk, bij Woudrichem, brand de gisteren eene boerenhofstede af waarvan bij na niets is gered. De schade, zoowel te Waalwijk als te Uitwijk, is niet te berekenen.—Ook te dezer stede ontstond heden nacht op een bovenhuis, bewoond door den koopman Rothschild, brand, welke echter spoedig is gebluscht.

Omtrent den in bovenstaand berigt vermelden brand te Waalwijk wordt ons gisteren ook het volgende van daar geschreven: „Heden nacht ontstond hier brand bij den horlogiemaker naast de Roomsche kerk; niettegenstaande de zeer spoedig aangebragte hulp stond alles weldra in lichte laaije vlam en zijn drie huizen afgebrand. De nieuwe korenbeurs en de Roomsche kerk hebben groot gevaar geloopen, maar ten opzigte daarvan is men gelukkig, met den schrik vrijgekomen."

— Ll. Zaturdag nacht is in de nabijheid van Sittard een afgrijselijke moord op eene 69jarige vrouw gepleegd. Een bij haar aangetroffen persoon, die zelf gewond was, is voorloopig gearresteerd.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN

PORTAGE CITY, WIS., 19 Dec. Zondag nacht, omstreeks 12 ure, brak er brand uit in Cornes' Vleesch markt, en dezelve had reeds zulke groote vorderingen gemaakt voor hij outdekt werd, dat er geen keeren meer aan was. Het gebouw, benevens het ijshuis en de daaraan belendende schuur, toebehoorende aan Christian, waren spoedig tot den grond toe afgebrand. Er was ook eene groote hoeveelheid vleesch in het marktgebouw, dat met hetzelve vernield werd.

NEW YORK, 19 Dec. - Berigten van Sierra Leone behelzen, dat eene brik, die gedacht wordt de *John Harris* van New York te zijn, door eene engelsche stoomboot, op de afrikaansche kust is genomen, en naar Freetown gebragt. De brik had 500 slaven aan boord, toen zij genomen werd.

— 20 Dec. Het gebouw No. 54 en 56 Broad straat, gebruikt door de heeren Kent en Lowber kruideniers, en zwaar met meel enz. beladen, stortte dezen avond met eenen vreeselijken slag in. Er was een ligte brand in het gebouw geweest, die terstond gebluscht was, doch de spuitgasten en de politie hadden ter naauwernood tijd gehad, om buiten het gebouw te komen, toen de muren vielen. Vier of vijf personen werden onder de puinen begraven. Een politieman werd ontzettend verminkt, en is onherstelbaar. Een arbeider werd vreeselijk bezeerd en anderen werden er erg gewond uitgehaald.

— 21 Dec. De stoomboot *Persia* voer heden naar Liverpool: Zij nam 82 passagiers mede en meer dan $150,000 in specie.

PHILADELPHIA, 20 Dec. In eene vergadering van studenten in de medicijnen uit het Zuiden, werd besloten in een ligchaam deze stad te verlaten en naar zuidelijke collegien te gaan. Het Jefferson Collegie verliest twee honderd, de Pennsylvanische Universiteit honderd studenten. Zij zullen morgen avond, in eenen bijzonderen trein, van het Baltimore depot vertrekken. Een aantal hunner zal naar het Geneeskundige Collegie van Richmond gaan.

WASHINGTON, 22 Dec. De zich afscheidende studenten in de medicijnen van Philadelphia kwamen hier heden aan, en werden door de Faculteit en de studenten van het Geneeskundige Collegie, de Gouverneurs garde, en een groot gedrang van burgers ontvangen. De stoet begaf zich naar het Gouverneursgebouw, alwaar de studenten door Gouverneur Wise, en naderhand door Professor Gibson, in het Columbia Hotel, werden aangesproken. Daarop werd er in het Columbia House een middagmaal genoten. De studenten werden met groote geestdrift door onze burgers ontvangen, en terwijl de trein door de straten ging, waren de juichkreten der mannen oorverdoovend, terwijl de vrouwen hunne vreugde te kennen gaven, door met hare zakdoeken te wuiven.

— 23 Dec. Er is hier een postovereenkomst gesloten tusschen den Postmeester Generaal en den Gezant van Belgie, waardoor eene geregelde briefwisseling in gesloten brievenmaals tusschen de Vereenigde Staten en Belgie wordt ingesteld, te vervoeren over Engeland, eens in de week of meer, en zoo veel mogelijk op geregelde vaardagen der engelsche en amerikaansche stoombooten. De enkele post van brieven en stalen van koopwaren, die in de Vereenigde Staten worden aangeteekend en voor Belgie bestemd zijn en vice versa, is gesteld op 27 cents.

PITTSBURGH, 23 Dec. Er werd dezen morgen, in de gieterij van Fort Pitt, onder het toezigt van luitenant Rodman, voor het gouvernement een monsterkanon gegoten. Het is goed geslaagd, weegt over de zeventig duizend pond, en is de Floyd genaamd.

BOSTON, 24 Dec.—Het jagt *Wanderer*, van Savannah, Kap. Welton, van Flores, is hier aangekomen. — Welton berigt, dat het in October, onder de hoede van kapitein Martin, van Savannah, Ga., naar de kust van Africa vertrok, om eene lading slaven, en dat het Flores aandoed en twee portugesche vrouwen aan boord nam. Kap. Martin ging vervolgens aan wal om levensbehoeften, en nam den tijdmeter en de kaarten mede. In zijne afwezigheid ging Welton, stuurman, onder zeil en hield op de kust van Amerika aan. Hij bereikte het eerst Fire Island en liep Tarpaulin cave binnen om eenen loods.—Welton zegt, dat hij tegen zijnen wil van Savannah was weggevoerd, en dat Martin een aangenomen naam is, zijnde zijn wezenlijke naam Lincoln P. Hatten, van Bath, Maine. Het jagt is in bewaring van den Vereenigde Staten Marshal.

Nader berigt. — Het jagt *Wanderer* verliet Savannah onder de volgende omstandigheden. Op den 15 October, zette Lincoln Patten, onder den aangenomen naam van David Martin, vijftien man aan boord van den *Wanderer*, die toen beneden Savannah lag, om levensmiddelen en water aan boord te helpen nemen. Spoedig daarna kwam Patten zelf aan boord, benevens Edward Talbot, loods, en kap. J. Black, schipping agent. Hij riep terstond al het volk, om onder zeil te gaan en eenen revolver trekkende, zwoer hij, iedereen te zullen nederschieten, die weigerde te werken of zijne bewegingen te verhinderen. Hij dreigde ook den schipping agent en den loods met den dood, als zij het schip trachtten te verlaten. Eenigen der scheepslieden, die van zijne plannen wisten, laadden twee stukken kanon met schroot en wapenden zich om Patten's bevelen door te zetten bij hen, die waren overgehaald om aan boord te komen. De helft der bemanning werd tegen hunnen wil weggevoerd.

De bemanning van den *Wanderer*, tien in getal, is naar de gevangenis gebragt. Het schip blijft in de handen der overheid.

(*Ingezonden.*)

ONTEERING BEANTWOORD.

In de *Nieuwsbode* van den 7 Decemb. 1859, las ik een kerkberigt uit Albany, N. Y. waarin zekere J. W. de stichting der nieuwe Holl. Geref. Gemeente, en het beroep van den WelEw. heer Donner bekend maakt; doch waarin hij die leeraars, die daar ter goeder trouw gearbeid hebben, schandelijk beleedigt. Want hij schaamt zich niet te zeggen, dat er onder al de leeraars, die tot nog toe te Albany zijn geweest, niet een is, die zoo veel bekwaamheid en godsvrucht heeft, om die nieuwe gemeente te bouwen en te besturen, en dus van zelf niet bekwaam is in zijne eigene gemeente. Is dat van J. W. christelijk gehandeld, of is 't vuur in den tempel geworpen, om anderen aan de kaak te stellen en te bedroeven? Want wat heeft men, dat men niet ontvangen heeft? Want wie roemt er? Al hadden al die door J. W. vernederde leeraars, met hun allen, zoo veel bekwaamheid en gaven niet, als Ds. Donner alleen, hadden zij dan zulk eene verguizing verdiend, van door Ds. Donners voortreffelijkheid zoo vernederd en bedroefd te worden?—Het staat immers de gemeente vrij te roepen, dien zij wil, en niemand verzet zich tegen de vrijheid, of tegen Ds. Donners bekwaamheid; maar al zijn die leeraren minder, zijn zij daarom minder opregt, en hebben zij min er liefde voor God en zijn volk, en hebben zij minder lust in koning Jezus dan Ds. Donner? Laat staan wie de meeste battailjes bijgewoond heeft en de meeste litteekens voor Christus draagt.

Zij, die te Albany zijn geweest en door J. W. voor zulke halzen worden uitgemaakt, zullen, dit weet ik, door velen niet zoo beoordeeld worden, want die er dit jaar geweest zijn, zijn Ds. Trimilwald(?), Van Raalte, Oggel en Bolks, waardoor er roering onder de doodsbeenderen kwam. Daarna is Ds. Wust er geweest, die tot zweetens toe gearbeid, en eene gemeente vergaderd en gesticht, en vier maanden daarna in de kerk van Ds. Wijkhoff bevestigd heeft.

Welnu, is dat nu regt geoordeeld? de grondleggers zoo veel ongeschikter te achten, dan iemand die er verder aan werkt? Het zou goed zijn, dat J. W. eerst wat meer den bijbel las en bestudeerde Hebr. 3. vs. 3 en 4, dan zou hij zien, dat niemand die nieuwe gemeente onteert, als hij derzelver stichters noemt, terwijl hij hare wording vermeldt. Is dat bijbelsch, als men de apostelen als stichters der kerk verzwijgt, en de opvolgers, die door het gebroken ijs varen, tot den hemel toe verheft? Of is die gemeente een bastaard kind, dat zijnen vader niet durft noemen? Of een vondeling, die zijne moeder niet kent? Als die verachte leeraars, eens naar den smaak van J. W. waren, dan zou het welligt zijn: „over die tekst is er gepreekt," „zoo boeijend zoo krachtvol en talentvol is er gesproken," „Zoo groot was de aandacht, en die vrucht deed het, en zulk een brand is er gelegd," enz.

Voorwaar, de duivel is los; alles is er tegenwoordig op uit, om twist te zaaijen en banden los te rukken, en leeraars verdacht te maken, — Daar zijn er, die daarbij zoo listig hunne vijandschap tegen de waarheid weten te verbergen, dat zelfs verlichte menschen meegesleept worden. — Daarom zal men zulk eenen roemen, die zelfs bij de verguisd wordenden geacht wordt, met: „Dat is eerst een ander man! Dien moest gij eens hooren! Dat is eerst een vroom, geschikt, geleerd, liefelijk man; dien moest gij eens zien enz.," om in kleinachting te brengen hen, die men verdonkeren wil. Even als de Pharizeeën, die Mozes als hoogst eerwaardig verhieven, om den Heer Jezus te verdoemen, en van de heiligheid van stad en tempel schreeuwden, om Stephanus als onbruikbaar te steenigen.

Daar zijn er, die anderen beschuldigen, en als zij zelve geen dominetje kunnen spelen, liever alles verscheuren, en dingen roemen in de hoop van daardoor hun oogmerk te bereiken, of personen, om dezen of geenen vriend, of eene oude partij te behagen.

Doch welligt is J. W. zelf geen lid of geregtigd in die gemeente. Als dat zoo is, wat heeft hij dan eens anders werk uit te trompetten, waar aan hij geene hand gealagen heeft, of als een hond tegen eens anders deur te blaffen? Ga toch in uw eigen huis, man, waar gij behoort, en eet daar uw vet brokje maar alleen op.

Men kan ook zeer goed 's mans geest en ligging en Kains gestalte ("ben ik mijns broeders hoeder") zien; want schrijver J. W. hoopt, dat als Ds. Donner komt, de rest der Hollanders dan wel tot die gemeente zal toetreden, behalve zij, die hij met zich zelven in strijd laat, en vele evangelische menschen, die de deur der genade voor anderen sluiten, en voor zich zelven open zetten.

O, welke vermetele partijzucht! daar J. W. niemand anders mede bedoeld, dan die kinderen Gods, die van de Hollanders bij eenen afgescheiden leeraar zijn, omdat zij met onze kerk onder de Amerikanen niet meer zijn vereenigd. Andere genootschappen wil men verdragen, maar die ons in den weg staan, zijn onevangelische, en die zijn dan buiten het Evangelie en buiten Christus, hoewel zij soms meer genade in hunne ziel hebben, dan menige advertentieschrijver en vergoode broodprediker.

Hoewel ik tegen afscheiding ben, zijn toch dezulken mijne broeders, die in Christus al hunnen grond, en al hun heil stellen. Zijn dezulken een evangelisch volk, die geene algemeene genade prediken, en die de slang met haren staart niet voor eene zuster houden, en omdat zij een evangelie omhelzen, dat eene juiste bepaling in Gods raad leert, en een bondsbloed voor de ware bondelingen, en eenen geest, dien niet de wereld maar Gods volk ontvangt? Weet hij niet, dat die Hol. gemeente door Ds. Wust op dat en zulk een evangelie gesticht is? En als gij daar niet mede vereenigd zijt, bemoei u dan met ons ook niet, of welligt noemt J. W. dezulken onevangelisch, die de oude schrijvers niet achter den rug werpen, om eigen vodden uit te venten en op te dringen. Van harte prediken wij een evangelie aan alle schepselen, maar wie God is: gaarne zetten wij de deur der genade voor allen open, maar zeggen hoe eng en wijd zij is, en wie er door kan en gaat. Wij willen lokken en verpligten volgens Gods woord, dat over al bepaald, en conditioneel tot de menschen spreekt.

Ik keur de vijandschap van die afgescheidene broeders in mijne ziel af, maar ik hoop ze niet aan zich zelven over te laten, ik wensch ze in mijne gebeden te gedenken, en ik leef niet zonder hoop, dat zij nog bij de gemeente komen, als zij zien zullen, dat er eene echte, oud-voorvaderlijke bediening is, en de prediking in den geest van Christus tot stand mag komen, hetwelk mijne ziel verlangt.

W. C. WUST.

ROCHESTER, 16 Dec. 1859.

☞ *Slechte spijsvertering, hoofdpijn en koude maag*, waardoor alle menschen meer of min zijn aangetast, kan gemakkelijk genezen worden door matige ligchaamsbeweging, gezond voedsel, en eene gift van "Boerhave's Hollandsch Bitter," een uur voor elk maal.

CORRESPONDENTIE.

Mr. A. v. d. B. te Commerce, Scott Co., Mo.—Dergelijke boeren, als die, naar welke gij ons gevraagd hebt, hebben wij niet.

Mr. G. F te Brunswick, Chariton co., Mo. — Het boekje, waarom gij ons verzoekt, kunnen wij u heden niet bezorgen: wij zullen er echter onderzoek naar doen.

Mr. M. v. d. B., te Green Bay, Wis — Juist de eerste nommers van het verhaal "Saul de Eenoog" hebben wij niet compleet, zoodat wij tot ons leedwezen niet aan uw verzoek kunnen voldoen.

Mr. J. v. L. te New Amsterdam, La Crosse co. Wis.—De eerste negen nommers van Saul hebben wij niet voltallig. Het doet ons leed, maar het is niet anders. No. 502 zenden wij u.

Aan onzen Agent te Chicago.—Wilt gij zoo goed zijn Mr F. J. Sterreberg te doen weten, dat wij geene andere hollandsche vraagboeken hebben, dan een "kort onderwijs in de leer der waarheid," à 10 cents het stuk?

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACOT & SPRANGERS.

SHEBOYGAN, Wis., den 28 December 1859.

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,90 @ 1,05
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,75 @ 0,90
Rogge,	„ „	– 0,50 @ 0,60
Gerst	„ „	– 0,45 @ 0,55
Haver	„ „	– 0,25 @ 0,28
Ind. Koren,	„ „	– 0,50 @ 0,60
„ „ in Aren,	„ „	– 0.25 @ 0,30
Witte Boonen,	„ „	– 0,80 @ 0.87
Erwten,	„ „	– 0,50 @ 0,56
Aardappelen,	„ „	– 0,35 @ 0,40
Gras Zaad,	„ „	– 1,25 @ 1,50
Drooge Appels	„ „	– 2.75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 2.25 @ 0,00
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0,00
Zout,	„ „	– 1,87 @ 0,00
Wit Visch,	„ „	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel.	„ „	– 5.00 @ 5.50
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3.75 @ 4.25
„ super fijn,	„ „	– 3.00 @ 3.25
Roggemeel,	„ „	– 1.50 @ 2 00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 0,00 @ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.20 @ 2.00
Vleesch	„ „	– 3,00 @ 7,00
Spek	„ „	– 0,06 @ 0,07
Boter		– 0.11 @ 0,13
Geslagte Varkens,	„ „	– 4.20 @ 5.00
Hammen,	„ „	– 0.07 @ 0,09
Eijeren	per dozijn	0.12 @ 0,00
Timmerhout	„ M	– 6,00, @ 10,00
Shingles	„ „	– 1.25 @ 1.50
Hooi	„ ton	– 10.00 @ 11 00
Hout,	„ cord	– 1,25 @ 0,00

Advertentien.

Kennisgeving!

De jaarlijksche vergadering van het Landbouwkundig Genootschap van Sheboygan County zal gehouden worden, in het dorp Plymouth, op Dingsdag, den 3den Januarij, 1860, des namiddags ten een ure.

O. S. GRAVES, Secretaris.

Sheboygan, den 28sten Dec., 1859.

BOEKBINDERIJ.

IN DE NIEUWSBODE DRUKKErij wordt thans geleegenheid aangeboden, tot het innaaijen en inbinden van boeken. Allerlei banden worden daar spoedig en goed, en tegen zeer civiele prijzen vervaardigd.

Ook andere, tot dit vak behoorende artikelen, zoo als Doozen, Etuis, Albums, enz., worden daar net en sierlijk gemaakt.

Estray Notice!

Came into the enclosure of the undersigned over six weeks ago, one steer, 1½ year old, color white with black spots, head and legs more black than white.

The owner is requested to prove property, pay charges and take him away.

WILLIAM HEYER.

TOWN OF WILSON,

Sheboygan County, Wis, *December 14th '59.*

No. 46—50.

Gehuwd, in het jaar 1858,

CORNELIUS BALL,

met de weduwe

D. QUINTUS,

die op den 24 September 1858, op eene allerschandelijkste wijze, haren echtgenoot verliet.

Mill Point, 17 November, 1859.

VOOR TERINGACHTIGEN.—De adverteerder, na verscheidene jaren aan eene hevige *ongesteldheid der long* te hebben geleden, en aan die vreeselijke ziekte, de tering, in den tijd van eenige weken door een zeer eenvoudig middel genezen zijnde, — wenschte aan zijne medelijders deze geneeswijze bekend te maken. Aan allen, die het verlangen, zal hij (*franco*) een afschrift van het voorschrift (*recept*) zenden, met aanwijzingen voor het gereed maken en gebruiken van hetzelve, hetgeen zij eene zekere genezing van *Tering, Aamborstigheid, Luchtpypontsteking*, enz. zullen bevinden. Het eenige doel, dat de adverteerder met het zenden van dit recept heeft, is de lijdenden wel te doen, en hij hoopt dat elk hunner dit geneesmiddel zal beproeven, daar het hun niets zal kosten en misschien tot heil zal zijn. Zij, die het voorschrift wenschen te hebben, gelieven zich te adresseren aan

REV. EDWARD A. WILSON,

Williamsburgh, Kings Co., N. Y.

LET WEL!

De heeren Schlichting & Schwarting hebben, drie mijlen van Sheboygan, aan den Calumet Plank Road, eenen Stoomoliemolen gebouwd, die op 1 Januarij e. k. in werking zal zijn. Daar deze inrigting in eene werkelijk groote behoefte voorziet, verzoeken wij onzen lezers in Sheboygan County, hierop acht te slaan.—De heeren Swarting en Schlichting zijn mannen, om zaken mede te doen.

JACOB SCHNEIDER. GERH. SCHNEIDER.

SCHNEIDER & CO.

DISTILLEERDERS van WHISKEY

EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN

WIJNEN, LIQUEUREN EN CIGAREN,

Bourbon, Monongahela, en rogge WHISKEY,

ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;

ACHTSTE STRAAT.

(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)

P. O. Box 270. SHEBOYGAN, WIS.

518,

EVERGREEN CITY BANK.

JOHN O. THAYER,

BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW YORK,

belast zich met het invorderen van alle eischen van ver- en aankoop, per wissel tegen billijke per centen.

504 tf.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

ROCK MILL,

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls.

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem verkrijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

ASCH GEVRAAGD!

30,000

BUSHELS VELDASCH

gevraagd in de

nieuwe Potasch fabriek,

te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.

A. P. LYMAN.

Sheboygan, Sept. 20 1859. n33tf.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.

503 tf.

St. Maria ACADEMIE

Voor jonge juffrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5,00
Duitsche taal	3,00
Piano	6,00
Guitarre	5,00
Zingen	2,00
Teekenen in waterverw	3,00
Kunstwerken	5,00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
„ „ garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

506-3m.

Let wel!

Aan de Hollanders in de stad en County Sheboygan word bekend gemaakt, dat

alle soorten van kruideniers- en ellenwaren

het goedkoopste en beste in

GEO. END'S

Winkel in de Center straat te Sheboygan

te koop zijn, en dat zij zich van eene goede bediening kunnen verzekerd houden.

Het beroemde

KOffijextract van Fr. Felix

is hier voor verminderde prijzen te bekomen. 482-3m

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne klanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG in Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met

JOHN SULLY

negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—een goed goud te vinden.

SULLY koopt boter, eijeren, huiden, graszaad, vodden, mepelsuiker en alle andere voortbrengselen der County en zal zijnde den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN,

LEVER ONGESTELDHEID,

ALLERLEI ZWAKHEID,

KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo welbekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is de bron of oorzaak of een gevolg van bijna alle andere ziekten, en, in dit tijdperk ingenomen gelooven wij dat dit geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten dit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest:—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die *tijdperken*, zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van *verligting* te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken, van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging, zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch, zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde werking* op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *de oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij belooven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.—Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co

eenige eigenaars,

Pittsburgh, Pa.

Is te bekomen bij:

SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, WIS.

J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Groecerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April13 tf Sheboygan, Wis.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen. Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

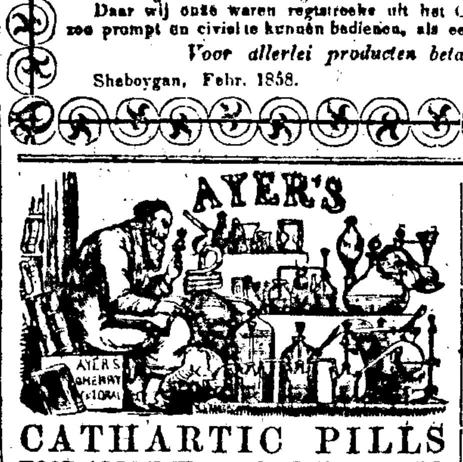

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aanbijen;
Voor klierziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts. de doos; zes dozen: $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven; ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginsellooze kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door

Dr. J. C. Ayer & Co.,

LOWELL, Mass.

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij
W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth.
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kosch & Steavens, Greenbush.
J. Heukelman Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

CHARLES MEYER,

[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]

beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als

VREDEREGTER

aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.

☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat.

Sheboygan, 13 April, 1859. 480

ALLERBESTE

TARWE

en

ROGGEBLOEM &c.

TE KOOP,

den

EVERGREEN CITY MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1858. n8tf

Nieuwe POTASCH FABRIEK.

Wordt gevraagd

100 ton zwart zout!

20,000 bushels asch!

Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.

Sheboygan, 7 Aug., 1859.

A. P. LYMAN.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa;

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa;

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS,

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan,
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq., 169 Brodway N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co. N. Y.
Hon. John O. Knox, Philadelphia;
George Stewardson, Esq. do.
Josiah Dept, Esq., St. Louis
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.

☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan,

Sheboygan, 5 April, 1858.

dat, doch de heer Flint sliep gemakkelijker dan de arme kleine Arthur, ofschoon er geene hemelsche engelen nederdaalden en om zijn leger zweefden.

Arthur opende vreesachtig de deur en trad de keuken binnen. Zijne oude muts afnemende, maakte hij eene zeer nederige buiging voor jufvrouw Flint, en zeide met eene bevende stem: "Mijnheer zeide, dat ik mij een weinig mogt gaan warmen, voor ik meer hout uit de sneeuw haalde, jufvrouw. Is dat niet goed van hem?"

"Ik geloof ja," gromde de helleveeg. — "Ga daar op de bank zitten en warm u zoo gaauw mogelijk. Er zal meer sneeuw komen, en gij zoudt wel doen met u te haasten, om het hout onder dak te krijgen, eer zij komt. Als het van nacht op nieuw bedekt wordt, zult gij buiten blijven en er mede bedekt worden — onthoud dat!"

De tranen traden hem in de oogen, maar hij veegde die terstond weg met de mouw van zijn flanellen hemd, en ging bij het vuur zitten. Wat beefde zijn handje, toen hij de oude laars en den ouden schoen uittrok en onder de kagchel plaatste. Wat deden zijne voeten pijn, toen hij dien bij het vuur hield — maar ach, het hart, dat in zijnen boezem klopte, scheen te breken onder den last der droefheid. De vrouw zag van tijd tot tijd naar hem, maar er lag geen medelijden in hare blikken.

"Hebt gij dezen morgen iets te eten gehad?"

"Neen jufvrouw," en de traanvolle oogen van den wees werden verhelderd door een reikhalzend verlangen.

"Wilt gij een been en eene korst?"

"Als het u belieft, jufvrouw."

"Reuben heeft mij gezegd u geen eten te geven; maar, barmhartige goedheid, ik kan u niet zien bevriezen en verhongeren te gelijker tijd! Ik zal u iets geven, maar zeg het niet tegen hem!"

"Dat zal ik niet — waarlijk, dat zal ik niet — en ik ben zeer hongerig!"

"Wel, daar dan! — gij zult er nog eenen hap vleesch aan vinden; en hier is ook een stuk van de kruim van het brood, met boter er op!"

Terwijl de vrouw dit zeide, overhandigde zij het kind het voedsel.

Arthur zat verstomd; zoo lang als hij bij Flint woonde, had hij zulke vriendelijkheid niet ondervonden. Er moest iets vreemds hebben plaats gehad, om haar zoo minzaam tegen hem te doen spreken. Toen hij met eten gedaan had, nam hij zijne laars en trok die aan; daarop nam hij den schoen op en hield dien in zijne hand, als of hij in gedachten verdiept was. Plotseling verhelderde zich zijn gelaat; hij zag op tot jufvrouw Flint en vraagde:

"Wat maakt u dezen morgen zoo vriendelijk, als mijne eigene moeder?"

"Dat zal ik u zeggen," zeide jufvrouw Flint. "Ik en Reuben hoorden van nacht iemand praten, en het klonk even als of het van de vliering kwam. Dus stonden Reuben en ik op, klommen den trap op, openden deur en luisterden. Wij hoorden u bidden, en in uw gebed smeektet gij God ons te zegenen, en onze harten te veranderen, zoo dat wij naar den Hemel mogten gaan. Reuben en ik gingen weder naar bed, want het was koud, en toen wij trachtten te slapen konden wij niet. Toen de dag aanbrak, en gij naar buiten gingt om te werken, ging ik naar boven, en vond onder het stroo, waar gij sliept, dezen bijbel. Ik opende dien, en vond een [illegible] bladen gevouwen; daarom nam ik hem mede naar beneden, en terwijl Reuben ontbeet, las ik hem deze plaats uit de Psalmen voor: "Bescherm de armen en ouderloozen; doe geregtigheid aan de bedroefden en behoeftigen." *Ik wist, dat wij dat niet gedaan hadden!* Ik las Flint dezen langen tijd

ten wij u met de zaak bekend te maken."

"Hoe weet gij dat?" riep de koopman, op eenen toon van razernij. "Zijt gij zeker van hetgeen gij zegt?"

"Geheel," antwoordde jufvrouw Nobbs; "ik zag uwe vrouw dezen morgen met mijnheer Wigley in de zaal; hoorde hen kussen; en zij gingen te zamen in uwe kamer."

"Wigley! Gij wilt dus zeggen, dat Wigley de man is."

"Wigley," herhaalde jufvrouw Nobbs met nadruk.

"Die leelijke schelm!" riep Pickleby, zijnen hoed grijpende. "Het zal hem berouwen — het zal hem berouwen — bitter, bitter berouwen."

Hij stoof den winkel uit terwijl hij sprak, zijne berigtgeefsters zonder den minsten omslag verlatende. Zij gingen bedaard naar huis, elkander geluk wenschende, dat zij klaarblijkelijk het middel waren geweest, om aan eene groote ongeregtigheid een einde maken.

Mijnheer Wigley heeft een kantoor op Broadway. — Mijnheer Pickleby bevond zich, spoedig na zijn gesprek met de dames, in de tegenwoordigheid van mijnheer Wigley, die glimlachte en hem de hand aanbood. Mijnheer Pickleby weigerde die aan te raken, met elke uitdrukking van verachting en haat op het gezigt.

"Veroorloof mij u te melden," zeide de koopman, bijna van woede stikkende, "dat ik alles weet."

Mijnheer Wigley zag den spreker met verbazing aan.

"Ja, mijnheer," vervolgde de vergramde Pickleby, "ik weet alles, en ik ben zulk een armzalige lafaard niet, om zoo iets ongestraft te laten voorbijgaan."

Waarop hij, voor dat de ander een woord kon uiten, mijnheer Wigley zulk eenen slag op het hoofd gaf, dat hij niet weinig stond te waggelen, en, voor dat hij van zijne verbazing kon bekomen, werd dezelve gevolgd van eenen anderen slag, aan de andere zijde van zijn hoofd, die op eene wonderbare wijze zijne ooren deed tuiten.

Dit was toch wat te veel voor de goedaardigheid van mijnheer Wigley, en dus sterkte hij zich voor de taak, en begon het regt van wedervergelding uit te oefenen. Bijna tweemaal zoo zwaar dan zijn tegenstander zijnde, had hij weldra de bovenhand; en, om kort te gaan, in minder dan tien minuten, riep mijnheer Pickleby luid om genade, toestaande dat hij zoo goed afgeranseld was, als hij er ooit een gezien had.

"En nu," zeide mijnheer Wigley, nadat hij zijne tegenpartij had opgeholpen, "nu, dat onze zaak is afgehandeld, zeg mij eens, waarom ik u heb afgeranseld."

"Om dat gij met mijne vrouw kuscht, gelijk gij wel weet," antwoordde de overwonnen maar toch nog verontwaardigde man.

"Dat is gelogen!" zeide Wigley.

"Het is waar," antwoordde Pickleby, "en ik kan het bewijzen."

"Dat kunt gij niet. Kom! laat ons naar mevrouw Pickleby zelve gaan; en breng uwe getuigen dan, als gij kunt."

"Zeer wel, dat is juist wat ik verlang."

Mijnheer Pickleby, trachtte het bloed van zijn gezigt, bragt zijne gehavende kleederen zoo goed als hij kon in orde, en ging met mijnheer Wigley naar huis.

Jufvrouw Nobbs, jufvrouw [illegible] en mevrouw Briggs werden geroepen, en de beschuldigde Wigley vraagde om eene verklaring. Daar jufvrouw Nobbs volhield, dat het waar was, wat zij gezegd had, [illegible] het geheele gezelschap, op verzoek van den beleedigden echtgenoot, naar de kamer zijner vrouw.

Mengelwerk.

H. C. Poot op den dood van zijn kind.

Jacoba trad met tegenzin,
Ter snoode wereld in,
En heeft zich aan het end geschreid,
In haar onnoozelheid!
Zij was nog naauw verschenen,
Of ging wel graag weer henen.

De moeder kuste 't lieve wicht
Op 't levenloos gezigt,
En riep het zieltje nog terug!
Maar dat, zoo snel en vlug,
Was toen reeds opgevaren,
Naar Gods verheven scharen.

Daar lacht en juicht het nu zoo schoon,
Rondom des Hoogsten troon,
En spreidt de wiekjes luchtig uit.
Door wee noch smart gestuit.
O Bloem van dertien dagen!
Uw heil verbiedt ons 't klagen.

EEN DERGELIJKE VAN VONDEL.

Konstantijntje, 't zalig kijntje, cherubijntje, van omhoog
De ijdelheden hier beneden uitlacht met een lodderoog.
"Moeder", zeit hij, "waarom schreit gij, waarom greit gij op mijn lijk!
Boven leef ik, boven zweef ik, engeltje in het hemelrijk!
En ik blink er, en ik drink er, 't geen de Schepper alles goeds
Schenkt de zielen, die daar krielen, dertel van veel overvloeds.
Leer dan reizen, met gepeizen, naar paleizen, uit het slik;
Deze wereld, die zoo dwerelt: eeuwig gaat voor oogenblik."

De Romeinsche schildwacht. — Toen Pompeji door eene uitbarsting van den Vesuvius verwoest werd, werden er zeer velen onder deszelfs puinhoopen begraven, die naderhand in verschillende houdingen gevonden werden. Sommigen werden in diepe gewelven gevonden, als of zij in dezelven hun behoud hadden gezocht. Sommigen vond men in de straten, als of zij hadden getracht te ontkomen. Sommigen vond men op hooge kamers..... Maar waar vond men den Romeinschen schildwacht! Zij vonden hem, met het oorlogswapen nog in zijne hand gekneld, aan de poorten der stad staan, alwaar hij door zijnen hoofdman geplaatst was, en daar waar de hemelen droigend boven hem hingen, waar de aarde onder hem waggelde; daar, terwijl de lavastroom zich voortwentelde, had hij op zijnen post gestaan; en daar, nadat er duizend jaren waren voorbij gegaan, werd hij gevonden.

Laat Christenen leeren zich zoo aan hunnen pligt te houden, bereidvaardig om op den post te staan, waar hun hoofdman hen geplaatst heeft, en zij zullen bevinden, dat de genade hen zal steunen en staande houden.—*R. S. Corley.*

Wij zullen veranderd worden. — 1 *Cor.* 15: 51. — Twee personen gingen eens naar China, en omdat het hun verboden was den zijdeworm uit het land te voeren, verborgen zij eenige eijeren van dit schepseltje in de knoppen hunner stokken, en zoo zijn sedert uit deze twee droogestokken al de eijeren en al de zijde in Europa voortgekomen! Welk een wonder! Een arme voddenraper neemt een stokje in zijne hand, en gaat naar de smerige goten der stad, en haalt daar stukjes lappen en papier uit. Dezen doet hij in zijnen zak. Doch zij worden gewasschen en omgewerkt, en komen voor den dag als reine, witte vellen papier, schoon genoeg om er eene koningin op te laten schrijven! Wie kan er aan twijfelen, dat God deze arme ligchamen kan nemen, en uit dezelven een nieuw en beter ligchaam verwekken! Uit de duisternis en de beenderen des grafs kan Hij iets maken, dat voor eeuwig schitterender zal zijn dan de zon!

Haat niet! — Haat niet. Het is de moeite niet waard. Uw leven is niet lang genoeg, om u voor het koesteren van booze of wraaksuchtige gedachten te betalen. Wat maakt het uit, als deze man u bedrogen, of die vrouw u valsch behandeld heeft! Wat maakt het uit, als deze vriend u in tijd van nood vergeten heeft, of die vriend, na uw grootste vertrouwen, uwe warmste liefde verworpen te hebben, besloten heeft, u liever als vreemdeling te beschouwen en te behandelen! Laat dat *alles* stil voorbij gaan. — Welk onderscheid zal het voor u uitmaken, als gij over eenige jaren naar het onbekende land vertrekt! Allen, die u thans slecht behandelen, zullen dan droeviger zijn, dan gij zelfs in de diepste teleurstelling en smart kunt zijn.

Leerspreuken van Bisschop Hobbs.—"Vele personen brengen zoo veel tijd door, met over het Evangelie te haarkloven en de redetwisten, dat zij geenen tijd over hebben, om hetzelve *te beoefenen.* Dit is even als of twee zieken krakeelden over de woorden van huns doctors recept, en vergaten het geneesmiddel in te nemen."

Deze toepassing is goed, doch dit gevoelen is vroeger krachtiger door Bisschop Butler uitgedrukt;—

"De dwaasheden van godsdienstige lieden zou nimmer zulk eene hoogte bereiken, ware het niet door hun dwaalbegrip, dat God beter gediend is met hunne gevoelens, dan met hunne werken — daar gevoelens van zeer weinig belang zijn, in zoo verre zij geenen invloed hebben op hunne daden."

Gestorvene lievelingen. — Welke kleinigheden dienen, om ons aan onze gestorvene lievelingen te herinneren! Een ledig stoeltje; een paar schoentjes; een koetsje of kinderspeelgoed, aan alles hangt eene geschiedenis, en dat alles doet het hart van droefheid wegsmelten. Eene moeder, wier zoontje dood is, zegt: "Buiten zullen de kinderen gelukkig zijn met hunne sleedjes, en wat zullen zij zich verheugen, dat de winter daar is! In de houtloods hangt het sleedje van mijn knaapje; maar hij zal het niet meer noodig hebben. Ik dacht, terwijl ik er naar keek, hoe hij naar de sneeuw wenschte; en nu er sneeuw ligt is hij weg." Geheiligd is nu het sleedje, — Telkens als zij er naar ziet, denkt zij aan haar knaapje. Het is eene gedachtenis van den kleinen, die gestorven is, aan een touw hangende, juist zoo als hij het gelaten heeft; het is eene nalatenschap, om zijn aandenken levendig te houden. Een zonderling genoegen, dat zij eens met zijn aanzijn gezegend was, en verdriet, dat hij is weggegaan, mengen zich onder een, terwijl zij er naar ziet; het verledene is een droom, en het tegenwoordige eene droeve wezenlijkheid: doch de toekomst is glansrijk van hoop.

Geen merg in zijne beenderen. — De man, die geene vijanden heeft, is slechts een hommel in de groote bijenkorf van het met rede geschapene. Hij is een melk en water man, die zich tevreden stelt met geen kwaad te doen, terwijl het bekend is, dat hij geen goed doet. Zulke personen zijn weerhanen, falievouwers, met water in de eene en vuur in de andere hand loopers, die kruipen voor menschen van stand en van rijkdom, en zich huichelachtig nederbuigen tot menschen op de nederige paden des levens, geen deel nemen in het algemeene gevoelen, en glimlagchen en een vriendelijk gezigt trekken tegen ieder een, waarmede zij in aanraking komen. Zij glijden ongestoord door het leven, en zinken in een duister graf, onbeweend, ongeëerd en onbezongen.

☞ Landbouwers hebben eene les geleerd, die vele redemeesters niet geleerd hebben, namelijk, dat men, als er zaad gezaaid is, aan het einde van den oogst naar graan moet uitzien, en niet in het begin.

CALENDER VOOR JANUARIJ 1860.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Zondag	7 20	4 48	
2	Maandag	7 20	4 49	
3	Dingsdag	7 20	4 49	
4	Woensdag	7 20	4 50	Volle Maan, den 8, 's morg. 9 ure 45 min.
5	Donderdag	7 20	4 51	
6	Vrijdag	7 20	4 52	
7	Zaturdag	7 20	4 53	
8	Zondag	7 20	4 54	
9	Maandag	7 20	4 55	
10	Dingsdag	7 20	4 65	
11	Woensdag	7 20	4 56	Laatste kwart., den 15, 's morg. 1 uur 20 min.
12	Donderdag	7 20	4 57	
13	Vrijdag	7 20	4 58	
14	Zaturdag	7 19	4 59	
15	Zondag	7 19	5 0	
16	Maandag	7 19	5 2	
17	Dingsdag	7 13	5 3	
18	Woensdag	7 18	5 4	Nieuwe Maan, den 22, 's avonds 6 ure, 30 min.
19	Donderdag	7 17	5 5	
20	Vrijdag	7 17	5 6	
21	Zaturdag	7 16	5 7	
22	Zondag	7 16	5 8	
23	Maandag	7 15	5 10	
24	Dingsdag	7 14	5 11	
25	Woensdag	7 14	5 12	Eerste kwart. den 30 's avonds 11ure, 33 min
26	Donderdag	7 13	5 13	
27	Vrijdag	7 12	5 14	
28	Zaturdag	7 11	5 16	
29	Zondag	7 10	5 17	
30	Maandag	7 9	5 18	
31	Dingsdag	7 9	5 19	

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

Bille Williams,
ADVOCAAT en PROCUREUR,
Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.
SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN
Consul der Nederlanden
voor
WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA
te
MILWAUKEE,.............WIS.
Adres: de Heeren MARSHALL & ILSLEY. bankiers, Oostwaterstraat.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde Staten wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

Hamburgsch-Amerikaansche
PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART
tusschen
New-York & Hamburg.
via Southampton,
door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.
Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.
Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den
1sten en 15den van elke maand
van New-York en Hamburg, via Southampton geëxpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar
Hamburg, Havre, Londen en Southampton
tegen de volgende prijzen:
Eerste Kajuit................$ 1,00
Tweede Kajuit............... 55
Tusschendek..... 35
Van Hamburg naar New-York.
1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.
☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.
☞ Brieven naar Duitschland zijn "Per Hamburg Steamer" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE
REGTSTREEKSCHE
PAKKETVAART,
tusschen
Hamburg & N. York,
door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen
Donau, Weser,
Main, Neckar,
Oder, Deutschland,
Elbe, N.-Amerika.
☞ Wegens passage wende men zich aan
C. B. Richard & Boas,
Algemeene passage-agenten,
151 Broadway, New-York.

GERMAN BANK.
Deze bank heeft een kapitaal van - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - $2,000
Gedeponeerde Staats Effecten,- - - - 26,000
Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.
Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Augustus 1856.
JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

Becker & Drossel.
HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, EN CIGAREN.
27 tf
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan. Wis.

W. W. KING'S
IJzerwinkel,
Achtste Straat, naast
SCHRAGE & CO.
De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.
Wm. W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

Schurz & Paine.
Meesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK.
Oost water Straat, Milwaukee, wis.
CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

W. H. PAINE,
STADS- EN COUNTY LANDMETER.
Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

Mr. W. F. OTTEN
New York.
[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]
7 Beekman street, [Nassau Bank Building, room No. 2.]
OFFCE OF MR. EDMON BLANKMAN, COUNSELLOR AT LAW.
stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op
1.) Humoristisch Album.
gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geïllustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —
2.) De Nieuwsbode,
Organ der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

Sheboygan & Mississippi spoorweg.
BEKENDMAKING.
Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—
Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.
Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.
Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.
Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.
Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.
" " " " Decca 35 "
" " " " Plymouth 50 "
☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

AYER'S
Koortsmiddel
voor de spoedige genezing van
Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.
Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel meer gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.
Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.
Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbarer voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S
BUIKZUIVERENDE
PILLEN,
voor al de oogmerken van een huismiddel,
zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.
Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Harthranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.
Laat u niet door beginsellooze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

AYER'S

CHERRY PECTORAL
For the rapid Cure of
COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.
Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van onrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen. — Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.
Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door
12 Maart, 1859. FRED. LOSSIUS.

UITMUNTENDE LANDERIJEN
IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN]
JUNU AND ADAMS,
IN DEN
STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste grond en in dit gedeelte des Staats. Zij zij ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1. — N o qr. n hf van z o qr en o hf van n w qr. - - - - - - - 320 acres.
Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens - - 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.
Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.
Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.
Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160 acres.
Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.
Sec. 10.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. - - - - - 159 acres.
Sec. 17. — W. hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. - - - - - - 80 acres.
Sec. 1 Z half van z w qr. De helft goed wit eiken bosch de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar land. - - - - - 83 acres.
Sec. 20.—W hf van z o qr en o hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met bereik. 160 ac

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostel.
Sec. 3.—N W. qr van z w qr. - - 40 acre 7
Sec. 4. — Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van z o qr en lots 3 en 10 van n w. qr. - - - acres
Deze 400 acres liggen bijeenkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertreffelijk voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.
Sec. 31.— Z hf van z w qr. - - - 59 acres.
Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland, qualiteit uitmuntend.
Sec. 32.— Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas - - - 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - 159 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland Uitmuntend voor veeteelt.
Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.
Sec. 5.— N W qr van n w qr. }
Sec. 6.—N hf van n o qr. } - 125 acres
40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken openingen uitmuntende qualiteit.
Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.
Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - - 160 acres.
Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwierrivier. - - - - - - 80 acres.
Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - - - - 160 acres.
Sec. 28. —N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk
Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.
Sec. 31.—Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - - - - - 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.
Sec. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - - 114½ acres
Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwart eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - 160 acres.
Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek: vruchtbaar land Uitmuntend voor weide en melkerij. - 114 acres.
Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouwbest weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - - - 112½
Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - - - 67½ acres.
Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlakken van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres
Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg of voor weide en hooiland. - - - 80 acres
Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening, gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.
Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, arbeen eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - - 80 acres.
Sec. 9.—O hf van z o qr. }
Sec. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. - - - 160 acres
Sec. 12—Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - 80 acres.
Sec. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas 80 ac.
Sec. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - - - - 40 acres.
Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - 80 acres
Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.
De landen in township 14 Rij 5 liggen van 2 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.
Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weide land. - - - - - - 80 acres.
Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken openingen; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - - 120 acres
Sec. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 11 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - - - 222 acres.
Sec. 24—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. - - - - - - 320 acres.
Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.
Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 80 ac.
Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - 40 acres
Sec. 12.—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. - - - - - - 210 acres.
Sec. 14—N hf van n o qr. Goed eikenwoud, uitmuntend land. - - - - - 80 acres
Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.
Totaal - - - - - - 5010 acres
De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl [½ uur gaans] van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie
G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode

Amsterdam, Wis.—A. Stekdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls,—G. P. Peltzer.
Milwaukee,—J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal,
Chicago, Ills.—P. Paadalons.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.— J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. B. A. Massé.
Holland, Mich.—Izaak Cappon.
Kalamazoo. Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—R. van Beekhove.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.— J. Wolff.
New York City,—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iederen Agent een behoorlijk aandeel toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR IEDER LAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS

☞ Kleine onderstaande, netjes berekend per dollar, of centen boven een of meer dollars ... per [illegible] ... EEN en DRIE Cents, van laatstgenoemde ... in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle post meesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodsberigten worden geplaatst voor 25 Cents.

☞ Onbekostigde brieven worden van niemand aangenomen. Voor het REGISTREREN moet de afzender 5 cents betalen.

Mevrouw Pickleby was, tot verbazing van allen, niet alleen; er was een man bij haar. Zoodra mijnheer Pickleby dezen zag, glimlachte hij, trad toe en schudde hem de hand.

"Mijn broeder!" zeide hij, zich naar hen keerende, die hem gevolgd waren.

Juffrouw Nobbs werd zoo rood als een kalkoensche haan.

"Ik vrees," stotterde zij, "dat ik zonder opzet eenen misslag heb begaan. Dit ... zijn, dien ik zag; en bij gelijkt zoo op mijnheer Wigley, dat ik niet anders dacht of hij was het zelf. Ik vraag excuus."

Toen het drietal dames vertrok, hoorde men mijnheer Pickleby verscheidene verwenschingen uitbraken, op de hoofden van alle kwaadaardige, babbelachtige schandaalverkoopsters; doch hij geraakte weder spoedig in zijn humeur, legde zijne vrouw de geheele zaak uit, deelde hartelijk in het gelach dat ten zijnen koste opsteeg, en eindigde met Wigley uit te noodigen, om dien avond een partijtje Whist met hen te spelen.

DE WEES.

Naar het Engelsch van L. Augustus Jones.

"Where shall the child, and I have no work, [illegible]
And my heart it is cold as it beats in my breast;
[illegible] father, no mother, no kindred have I,
Yet I am a parentless, wandering boy."
Henry Kirke White.

"Kom op, op! Waarom la's daarvoor ... zit gij daar, gij luije vlegel? Gij moet weten, dat ik niet kan dulden, dat iemand, die voor mij werkt, achter mijnen rug het te luijeren! Kom, haal uwe luije beenen naar u, en haal dat hout van onder de sneeuw, en maak dat het in de houtloods opgestapeld is, als ik terug kom, of ik zal u den nek breken! Gij verdient kost en kleederen niet—daar, neem dat," en de leelijke, hardvochtige Reuben Flint gaf den knaap eenen stomp in den rug.

"Och, doe het niet, mijnheer Flint! Ik ben koud en hongerig. Gij hebt mij gisteren avond niet te eten gegeven, en ik heb dezen morgen ook geen ontbijt gehad, ofschoon ik sedert het dag werd in de diepe sneeuw heb gewerkt, en het nu reeds over negenen is. Laat ik mij eens warmen — een oogenblikje maar, als het u belieft, mijnheer."

Mijnheer Flint keek van de achterstoep, waarop hij stond, naar het arme bevende kind voor hem in de sneeuw. Hij keek eerst naar deszelfs voeten. Aan den regter voet zag hij eene oude laars, waar de bloote teenen doorstaken. Aan den linker zat een schoen, zoo groot dat hij met groote moeite kon worden aangehouden. De broek hing met flarden rondom zijne enkels, en de knieën staken er door. Het kind had een rood flanellen hemd aan, dat door den heer Flint als nutteloos was ter zijde geworpen. Het overschot eener muts zat op eene zijde van zijn hoofd, en zijn haar was verward en door een gevlochten. Hij was reeds van nature tenger; doch mishandeling en gebrek aan voedsel en rust hadden hem tot een geraamte gemaakt. En daar stond hij, hongerig en koud, voor zijnen onmenschelijken meester, met zijn bleek gezigtje en traanvolle oogen omhoog gerigt, smeekende om zich een oogenblikje te warmen. Het hart van den heer Flint werd niet door dit smeeken vermurwd, doch vreezende, dat het kind bevriezen zou, en dat hij geen werk meer van hem gedaan zou krijgen, stond hij het toe.

"Wel, ga naar binnen en zeg tot de oude vrouw, dat ik u gezonden heb, en zij zal u eene minuut of twee achter de kagchel laten zitten, en u misschien wat te eten geven."

"Dank u, mijnheer. God zal u daarvoor zegenen. Ik zou de koude niet veel langer hebben kunnen weerstaan."

Met deze woorden klouterde het knaapje de stoep op, terwijl een flaauwe glimlach zijn ingevallen gelaat opghelderde. De oude schoen viel bijna telkens uit, als hij zijnen voet opligtte.

De heer Flint knoopte zijnen warmen overjas toe tot aan zijne kin, zette de kraag op om zijne ooren warm te houden, haalde uit een zijner zakken een paar warme handschoenen, trok die aan, en ging naar zijnen winkel, bij zich zelven mompelende, "Hemel, wat is het koud!"

De heer Flint was de eigenaar van eenen kruideniers winkel; hij was wat men "heel goed af" noemt. Daarenboven was de heer Flint negen jaar gehuwd, en was nimmer met kinderen gezegend geworden. Hij bezat vele kleine huisjes aan den buitenkant des dorps, die hij verhuurde.

In een dezer huisjes woonde, ongeveer twee jaren voor den tijd, waarop onze schets aanvangt, een huisgezin met name Leonard. Leonard was een timmerman, een ijverig, eerlijk mensch. Hij had vele jaren in een huisje van Flint gewoond, en zijne huur was altijd stipt betaald. Op zekeren dag aan een gebouw werkende, trachtte hij over eenen smallen balk te loopen — de balk kantelde, en Leonard viel in den kelder; zijn nek was gebroken, en zijne vrouw bleef als weduwe zitten, de eenige steun van haar kind. Arthur was een lief, schoon, schrander knaapje van acht jaren. Na Leonards dood wist de weduwe vijf of zes maanden lang tamelijk wel voort te komen; doch daar zij eene teedere gezondheid bezat, kon zij de lange uren arbeids, waaraan zij was blootgesteld, niet uithouden, en langzamerhand bezweken hare krachten, tot dat zij op het ziekbed nederzonk en stierf. Voor dat hare ziel het broze omkleedsel van klei verliet, en de vlugt nam naar de eeuwige wereld, zond zij om den heer Flint, en smeekte hem den kleinen Arthur bij zich te nemen en hem te beschermen. De huisheer beloofde zulks te doen, en de vertrouwende moeder, na den zegen des hemels op zijn hoofd te hebben afgesmeekt, kuste haar knaapje en blies den adem uit. De arme vrouw, geene nabestaanden in leven hebbende, vermaakte haar huisraad en alles wat het huisje bevatte, aan den beschermer van haar kind.

Arthur Leonard ontving niets dan mishandelingen in zijne nieuwe woning. Ofschoon hij op alle wijzen trachtte zich bij hen bemind te maken, ontstak toch zijne minzame en liefdevolle handelwijze geene vonk liefde in hunne steenen harten. Zij maakten eenen volslagen slaaf van hem; het voedsel, dat zij hem gaven, was oudbakken en smakeloos, en menige hond zou het geroken en laten liggen hebben. Zijne eigene kleederen werden hem ontnomen, en de verscheurde vodden, in welke hij gekleed was, zouden door den geringsten bedelaar zijn afgewezen. Arm kind! Dikwijls zat hij op, in de oude vlieringkamer, waar zij hem lieten slapen, bibberende van de koude, en dacht dan aan het gelukkig ouderlijk huis, aan zijnen goeden vader, en zijne engelachtige moeder, en verwonderde zich, dat zij hem aan zulk eenen kwaden man gegeven had. Als hij nederknielde en het gebed opzeide, dat zijne moeder hem geleerd had, dan bad hij, dat God de harten van den boozen man en de slechte vrouw zou genezen. Daarop kroop hij naar den hoek, waar hij sliep, en, zich in het lasse stro wikkelende, trok hij het oude stuk vloerkleed over zich en weende, tot dat hij mat en flaauw in eenen ongemakkelijken en onrustigen slaap viel. — Slaap! Kunnen wij het slaap noemen — misschien was het